

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

AKHAKA

Ramazân mânileri :

Sosyalist — Davulumun ipi kaytan,
Sirtımda kalmadı mintan!

Kapitalist — Davulumun ipi sırma,
Uzak dur, beni ısıрма!

Simirgin

İLAN

**7 milyon liralık
Dev Çekiliş için
son para yatırma
tarihi:
20 Şubat...**

Acele ediniz

*Dev Çekilişin Dev İkramiyeleri: 60 Apartman Dairesi •
5 adet 100.000 TL • 5 adet 50.000 TL • 10 adet 25.000 TL
• 50 adet 5.000 TL • 1000 adet 1.000 TL • 35.000 adet
para ikramiyesi. Türkiye İş Bankası'nın ikramiye çekilişleri
halk huzurunda ve otomatik makinalarla yapılmaktadır.*

paranızın... istikbalinizin emniyetidir

AKBABA

Yıl: 43 Cilt: 8 Sayı: 5 • Başyazarı: Yusuf Ziya ORTAÇ • 28 Ocak 1965

Fotoğrafta Üç Adam!

ELİMDE Cumhuriyet gazetesini. İlk sayfada, bir fotoğraf var: Tanıdık üç baş. İki oturuyor, biri ayakta...

Oturanların yüzlerinde mutlu bir istihza, çizgi çizgi gülüyor. Gözler, karşısındakini hor gören bir bakışla kısılmış... Ayaktaki adam, sırtında smokin, âdetâ emir bekleyen bir şef garson ezikliği içinde, uysal, utangaç!

Cumhuriyet'i bırakıp Milliyet'i aldım elimde. Onun da baş sayfasında, onun da baş köşesinde aynı fotoğraf... İçimde, zedelenmiş bir insanlık sızısı ile onu da elimden bırakıyorum.

Üçüncü, dördüncü gazetelerde de yine o iki adam oturuyor, yine o iki adam kısıp, küçümser gözlerle bakıyor, yine o üçüncü adam değişmeyen uysallığı içinde şaşkın, utangaç, ayakta...

Gücüm yetse, oturanları kollarından tutup çekeceğim:

— Efendiler, ayıptır!.. Ayağa kalkınız!

Gücüm yetse, ayaktakini omuzlarından bastıracağım:

— Efendi, otur şu koltuğa... At bacak bacak üstüne! Biraz geril, biraz kasıl!

Bu üç adamı size takdim edeyim sayın okurlarım:

Biri, muhterem Başbakanımız İsmet İnönü. İkincisi, Podgorniy yoldaş...

Bunlar, oturanlardır, kısık göz-

lerle, küçümser gözlerle ayakta-ki insanı süzenlerdir.

Ya ayaktaki üçüncü adam mı kim?.. O da Adalet Partisi Genel Başkanı Süleyman Demirel!

Gazetelerimizin bildirisine göre, bu resim, muhalefet lideri, Rus heyeti başkanına takdim edilirken çekilmiştir.

Bir salonda, bir kabul töreninde, bir resmi ziyafette iki kişi birbirine böyle mi takdim edilir?.. Tamtan ve tanıtılanlardan biri koltuklara yan gelmiş oturacak, öbürü emir kulu ezikliği içinde ayakta iltifat bekliyecek!

Benim tanıdığım İnönü, dünyanın en nazık, en ince, en gönlü alıcı insanlarından biridir. İsterse, bir bakışla, evet, evet, bir bakışla bin kalbi fetheder. Lozan konferansında Japon delegeleri bile o gülümser bakışlara teslim olmuştu!

Öyle ise, bu fotoğraftaki İnönü, bir kaba mizacın adamı değil, bir hesaplı politikanın adamıdır. O, davranışı ile, dev komşumuzun dördüncü adamına: İşte, diyor, bana karşı çıkartılan adam!

Osman Bölükbaşı'nın, ziyafete niçin gelmediğini, Ekrem Alican'ın, Podgorniy yoldaşla niçin tanışmak istemediğini, bu haysiyet yıkıcı fotoğrafı, utançtan terliyerek seyrettikten sonra, daha iyi anlıyorum.

Demokrasinin serdengeçti tutkunu İnönü niçin böyle ya-

yor?.. O ki, saldırının her tür-lüsüne, evliyalari kışkındıraca-k bir sabırla dayanmıştı. Heykellerini, boynuna kement atıp kaldırımlarda sürüklediler. Işık dolu, güzel başına taşlar at-tılar. Meclis kürsüsünden kin ile bilennmiş dişlerin ışıltısı ile söv-düler. O, inandığı yolda, durma-dan yürüdü, irkilmeden yürüdü. On yılın çirkefleri, bir heykelden süzülen yağmurlar gibi, onun çe-tin benliğine tek damlası işleme-den, üstünden akıp gitmiştir.

Şimdi, bütün o günleri gör-müş, o günleri yaşamış bir üz-gün insan dili ile soruyorum: O adam, bu adam mı?..

Elini sıkmadığım, yüzünü gör-medim, sesini duymadığım De-mirel kimdir?.. Bir yüksek mü-hendis. Köyde doğmuş, şehirde okumuş, Amerikada olgunlaş-mış... Tanıdığım sınıf arkadaş-ları var. Hepsi, içleri titriyerek onu öğütüyorlar ve onunla öğütü-yorlar!

Niçin bu küçümseme?..

En az kendisi kadar vatandaş çoğunluğunun güvenini kazan-mış bir muhalefet partisi lideri ile bir iktidar partisi lideri böy-le mi karşılaşmalıdır? Böyle mi konuşmalıdır?

İnönü oturunca, Podgorniy yoldaş da oturacaktı elbet!

Oturdu ve yıllar yılı feleğin çenberinden geçmiş bu iki politi-kacının gözbebekleri, o toy po-

litikacının yüzünde, onun efendi utancını, efendi katlanışını ısıra ısıra dolastı!

Her haysiyetli vatandaş, bu politik saygısızlığın acısını şimdiki kendi yüreğinde duymaktadır.

Atatürk'tün kutsal vasiyeti «Yurtta sulh, cihanda sulh»tür, değil mi?

Biz iç barışı, karşı partilerin izzet-i nefislerini çiğneyerek mi yaşatacağız?

On yıllık iktidar boğuşmasın-dan sonra, politika sahnesine kanlı bir perde indi. Nice göz-yaşları aktı. Hâlâ o acının sız-ları içindeyiz. Aradan geçen beş yıl, sarsılan güveni hâlâ sağlam temellere oturtamamıştır.

Biribirimizi sevmemeyi, biri-birimize inanmamayı, biribiri-mizi yermeyi, biribirimizi kü-çümsemeyi, nihayet biribirimizi yok etmeyi on yıl denedik.

Bu boğuşma sahnesine ihtilâ-lin indirdiği perdeyi, bir yeni Anayasa güvenliği ve eşitliği için-de açınca, yeniden 1950 nin baş-ladığını mı göreceğiz?

Sayın İnönü, bir parti liderli-ğinden çok bir millet babalığını benimsediği gün, Türkiye hem özlenen demokrasiye kavuşacak-tır, hem özlenen huzura...

Yoksa, muhalefetler iktidarla-rın huzurunda ayakta durdukça, huzur ayakta duramaz.

Yusuf Ziya ORTAÇ

Karakurt'ta futbol yüzünden iki yobaz köylüleri ayaklandırdı. — Gazeteler —

Seniye Balkoğlu

Ümit takımı!

Milletvekili Okulu

Sayın Milletvekili Adaylarına Ve memleket kamu oyuna İLAN

1965 yılı Ekim ayında yapılacak Milletvekili seçimleri için şimdiden faaliyete girişen müessesemiz, bu seçimlerde Devlet İdaresi başına, gerçekten ehliyetli kimselerin getirilmesi ve yurda hakimiyet etmelerinin sağlanması amacıyla, İstanbul'da, Sultanahmet'te Yalızgüzel sokak, 16 numaralı binada bir «Milletvekili Okulu» açmış bulunmaktadır. Hiçbir siyasi mülâhazaya kapılmadan, sadece öğretim ve eğitim maksadıyla faaliyete girişen okulumuz, 15 şubat 1965 tarihinden itibaren kayıtlara başlayacak, 1 mart 1965 tarihinde de tedrisata geçecektir.

«Milletvekili Okulu» ikişer aylık, üç devreli bir eğitim programının uygulanmasından sonra, öğrencilerine eylül ayı başında «Milletvekili Sertifikası» verecek ve böylece seçimlere girecek adayların kültürlü ve bilgili kişiler olmasını sağlamış bulunacaktır.

Memleketin büyük bir ihtiyacını karşılayacak olan okulumuza giriş şartları, mümkün olduğu kadar geniş tutulmuş, böylece her yurttaşa milletvekili olma bilme şansı sağlanmıştır. Okula giriş için yaş meselesi söz konusu olmadığı gibi, muhtarlardan iyi hal kâğıdı istenmesine de lüzum görülmemiştir. Parayı veren düdüğü çalacaktır. Bu adayların, seçim kazandıktan sonra çalacakları düdüğün azmetti gözönüne getirilirse, okulda eğitim görmek için ödenecek meblağın önemsizliği derhal anlaşılır.

Milli Eğitim Bakanlığının da onayından geçen öğretim ve eğitim programı üç devreli olup, devreler müfredatı şu suretle tesbit edilmiştir:

Birinci Devre :

Bu devrede, yurdun çeşitli bölgelerinden gelen öğrenciler, ilk olarak Cağaloğlu Hamamına götürülecekler ve bol sabunla gıcır gıcır yıkanacaklardır. Onlar hamamda iken elbiseleri etüv'e konacak ve böylelikle okula, bit, pire, tahtakurusu ve saire gibi haşerelerin girmesi önlenmiş olacaktır.

Bu devrenin birinci haftasında Türk Alfabeti bütün adaylara ezberletilecektir. İkinci haftada, kitap harflerinden başka el yazısı harfleri de gösterilecek ve çeşitli denemeler yaptırılacaktır.

İkinci haftada, görgü bakımından da adaylara gerekli dersler

verilecek, çatalın nasıl tutulacağı, ete nasıl batırılacağı, bıçağın hangi ele alınacağı gösterilecek, çeşitli et ve sebze yemekleri, pilâv, makarna ve börekler üzerinde tatbikat yapılacaktır, hoşafın nasıl içileceği, suyunu içtikten sonra tanelerini bırakmamanın neden lüzumlu olduğu öğretilmektedir.

Üçüncü haftada öğrencilere, hece ve kelimeler hakkında geniş bilgi verilecektir. «ALİ OKULA GİT - HASAN ELMA AL - BAKKAL VELİ - SEN GEL - TUZ VER» gibi ibareler öğretildikten sonra, matematik bölümünde de birden yüze kadar teker teker, ikişer ikişer, üçer üçer, dörder dörder, beşer beşer sayma egzersizleri yaptırılacaktır.

Dördüncü haftada milletvekili adaylarına görgü konusunda, kürdanla dış karıştırma, mendil kullanma, yemekte burun silme şekilleri gösterilecektir. Yabancı memleketlere gönderilen parlamento heyeti mensuplarının, genellikle memleketimizi küçük düşürecek ve ayıplanmamıza yol açacak hareketlerde bulundukları çok kere duyulmuştur. Bu itibarla okulumuza yazılan milletvekili adaylarına, herkesin içinde burun karıştırmanın, serçe parmakla kulak içini çalkalayıp parmağı koltuk altına sıvamanın, yemek sırasında yüksek sesle geyirmenin pek ayıp hareketler olacağı anlatılacaktır.

Birinci devrenin ikinci ayında milletvekili adaylarına matema-

tik konusunda daha ileri bilgiler verilecektir.

Bu arada, parmak kullanmaksızın toplama, çıkarma egzersizleri yaptırılacaktır. «Beş kabak, yedi kabak daha, kaç kabak eder?..» sorusunu, millî iradeyi temsil eden bir milletvekili parmak hesabına baş vurmadan cevaplandırabilmelidir. Parlamento hayatında bu, kaçınılmaz bir zaruretler.

Birinci devrenin ikinci ayında milletvekili adaylarına görgü bakımından da gerekli bilgiler verilecek ve meselâ «Ahmeeeeet!..» çağırısına «Buyur lan» demenin ayıp olacağı anlatılacak, sadece «Efendim» demesinin uygun olacağı gösterilecektir. Ayrıca bu devrede öğrencilere mintanla gömlek arasındaki fark öğretilecek, kravat bağlama tecrübeleri de yaptırılacaktır.

İkinci Devre :

Öğretim ve eğitim programının ikinci devresinde Milletvekili adayları alfabeti rahatça sökmek ehliyet ve dirayetine ulaşmış olacaklardır. Gazetelerde iri harflerle yazılmış başlıkları sökmek imkânına sahip olan adaylar, matematiğin üstün merhalesi olan çıkarma, çarpma, bölme problemleri üzerinde geniş ihtisasa doğru ileri adımlar atacaklardır.

Beş kavunun, tanesi 225 kuruştan, kaç kuruş ettiğini, sekiz tane hıyara beş lira ödendiğine göre, her bir hıyarın kaçta geldiğini kolaylıkla hesaplayabileceklerdir.

Görgü bakımından da ikinci eğitim devresi milletvekili adayları için önemli bir merhale olacaktır. Bu devrede, sofrâ âdabıyla beraber, aristokrasi mezeleri anlatılacak, karides, istakoz, mayonez, bonfile, antrkot, şatobriyan, spagetti, sos, sosis, sote, griye, o graten, a la viyenuaz gibi deyimlerin anlamları öğretilecek ve parlamento alafrangasının el sıkma, kadın eli öpme, kanapede bacak bacak üstüne atma, el cepte olduğu halde ayakta dolaşma, tanıdıklarla uzaktan selâmlaşma şekilleri gösterilecektir.

Ütülü pantolonun, boyanmış ayakkabının, temiz mendilin önemi anlatılacak, umumi yerlerde koltuk altı ve apış arası kaşımalarının özel usulleri öğretilecek, anırmıya benzeyen gülmelerin yersizliği belirtilecektir. Okulumuzun uzman öğretmenleri, en hödük adayların bile, ikinci eğitim devresi sonunda imzasını kolaylıkla atan, gazete yazılarını sökebilen, sofraya oturunca doğru dürüst yemek yemesini bece-

Osmanlı Bankasında grev:

— Üç ay oldu... Ne zaman vereceksin kirayı?
— Ne bileyim ben?.. Bankada grev var, gidip paramı alamıyorum!..

ren, kerrat cedvelini ezberle-
len, «Plan»sız konuşmaya az çok
yatkın hal alan birer siyasî şah-
siyet olabilecekleri inancında-
dırlar.

Üçüncü Devre :

Okulumuzun üçüncü eğitim
devresi yüksek politikaya ayrıl-
mıştır. Bu devrede adaylara il-
kin «Türkiye, dünyanın neresin-
dedir?.. Yüzölçümü ve nüfusu
ne kadardır?.. Türkiye'nin kaç
il'i vardır?.. Millet Meclisi ve Se-
nato ne demektir?..» gibi konu-
lar öğretilmektedir. Bir millette-
kilinin bunları mutlaka bilmesi
gerekli görülmüştür. Şimdiye ka-
dar pek çok milletvekili, Türki-
ye'nin nüfusunu ezberlemediği
için, bazı konuşmalarda mah-
cup düşmüştür. Bu mahzuru, o-
kulumuz mutlaka ortadan kaldı-
racaktır.

Ayrıca bu devrede milletvekili
adaylarına şu konularda geniş
bilgi verilecektir:

- a — Kanun nedir?..
- b — Kanunu kimler yapar?..
- c — Kanunu kimler yürütür?..
- d — Hükümet nedir ve nasıl
kurulur?..

e — Plân nedir?.. Plânla pilâ-
vın farkı nedir?..

f — İthalât ve ihracat ne de-
mekdir? Özel teşebbüs insanı na-
sıl zengin eder?..

Bir milletvekilinin bunları bil-
mesinde, memleket bakımından
büyük faydalar vardır.

Ayrıca bu devredeki yüksek
politika eğitiminde, milletvekili
adaylarına, Başkan oylama yap-
tığı vakit nasıl el kaldırılacağı,
el kaldırırken parti başkanının
gözlerinin içine nasıl bakılacağı
öğretilecek, bundan başka parlâ-
mento argosu ezberletilecektir.

«Hayvan, Dantalak, Eşşoğlu,
İn aşağıya, Satılmış, komünist,
plâncı oğlu plâncı» gibi parlâ-

Millî bakiyye kanunu mecliste:

— Bendeniz Erzurum Milletvekili Ahmet...
— Bendeniz de Millî bakiyye Milletvekili Mehmet!..

mentoda çok revaç gören sözler
milletvekili adaylarına belletile-
cek, sıra kapağı vurmanın, çan-
ta savurmanın, gırtlığa sarılma-
nın, çifte atmanın bütün incelik-
leri öğretilecektir. Bunları bil-
meyen bir milletvekilinin, siyasî
hayatta başarı sağlayamayacağı,
çeşitli örnekleriyle görülmüştür.

Yüksek politikaya girecek o-
lan milletvekili adaylarının ma-
tematik bilgileri de, üçüncü eği-
tim devresinde yüksek matema-
tik seviyesine ulaşacak, inşaat
hesapları, demir, çimento, tuğla
fiyatları anlatılacak, Bakanlık-
larda memlekete hizmet ama-
cıyla iş kovalamanın faydaları
öğretilecek ve dört yıllık yasama
görevinin sonunda, bir dünyalık
edinmenin çeşitli usulleri belle-
tilecektir.

Sonuç :

Parlamentoya girecek milletve-
killerinin, imzasını rahatça ata-
bilen, gazete okuyacak derecede
derin bir kültüre sahip olan, çal-
tal tutmasını, yemek yemesini
beceren, inşaat ve ihale hesapla-
rını kolayca yapan, Parlâmento
argosunu ezberle bilen, Avrupa
seyahatlerinde yüzümüzü ağar-
tan, bilgili, faziletli, yurtsever
kişiler arasından seçilmesi, oku-
lumuzun başlıca hedefi ve gayesi
olduğundan, 1965 seçimlerinde
adaylığını koymayı düşünenlerin,
okulumuza yazılmak üzere fırsat-
tı kaçırmamaları önemle duyur-
lur.

Okulumuzun işbu müfredat
programı üzerinde ve kültür se-
ferberliği konusunda partiler ile
de mutabakat temin edilmiştir.
Sayın kamu oyunun bilgilerine
saygılarla arz olunur.

Okul Müdürü

Ali Cengiz Yurdatan

Adnan VELİ

Salla başını, al maaşını

Ey inleyen zavahî, bulmuşsun kırk yaşını,
Kazanmak istiyorsan bu hayat savaşı,
Yemelisin hakikat denen zehir taşını!

Ne derlerse hu deyip hemen salla başını,
Gerdan kır belini bük, her ay al maaşını.

Tatar ağası gibi öyle dolaşma yaya,
El oğluna baksana ne ar kalmış, ne hâyâ!
Sen de bulup bir dayı hemen arkana daya!

O ne derse hu deyip hemen salla başını,
Gerdan kır belini bük, her ay al maaşını!

Kör kadiya şehlâ de incitme düztabanı,
Düşküne ver nasihat, kodamana arkana!
Zengin ol sen de aşır her dağdan arabana!

Tekerine taş korlar sallamazsan başını,
Dilini tut uslu dur, her ay al maaşını!

Bir kalantor görünce yerlere kadar eğil,
El pençe ol, divan dur, bu şerefsizlik değil!
Uşaklığı meziyet, rıyayı fazilet bil!

Kim ne derse hu deyip hemen salla başını,
Gerdan kır belini bük, her ay al maaşını!

Tıkamış kulağını herkes hakkın sesine,
Bir cevahir kutusu olsan kimin nesine?
Seni feda ederler elin çingenesine!

En iyisi hu deyip hemen salla başını,
Gerdan kır belini bük, her ay al maaşını!

Şeflerle iyi geçin, âmirle bul arayı,
Azıcık sen de öğren dalgayı, dubarayı,
Bırakıver kanasın vicdan denen yarayı!

Ne derlerse hu deyip hemen salla başını,
Gerdan kır belini bük, her ay al maaşını!

Köpeklerle boğuşma, tepişme hiç katırla,
Hamamda kavga olmaz südü bozuk natırla!
Kulağına küpe yap bu sözümü hatırla:

Kim ne derse hu deyip hemen salla başını,
Gerdan kır belini bük, her ay al maaşını!

Diyorlar ki taç bile baş eğilmezse konmaz,
Önünde eğilrilen kılıç bile dokunmaz!
Dik durdukça bir başa devlet kuşu da konmaz!

Bu dünyada kaide sallamaktır başını,
Eğil, bükül gerdan kır, her ay al maaşını!

Bir güvercin eder mi atmacalarla yarış?
Öğrenmedin dünyayı gezdin de karış karış!
Gel vazgeç bu sevdadan, haydi kervana karış!

Ne derlerse hu deyip hemen salla başını,
Sürüden ayrılma ki versinler maaşını!

Artırmaya konmuştur terfiler maliyede,
Bu usulle yapılır nakiller saniyede,
Söylesen de faydasız Vali-i aliye de,

En iyisi hu deyip hemen salla başını,
Uslu dur dilini tut, her ay al maaşını!

İrtikâpla irtişa sanma ki güç bir iştir,
İlmini bilen için ismi alış veriştir!
Usulünü öğren de bu nimetten veriştir!

Her lokmada hu deyip hemen salla başını,
Uslu dur dilini tut, her ay al maaşını!

Bir soğan soyulurken yaşıyor da gözler,
Vatandaş soyulurken, aldırıyor öküzler!
Hâyâdan eser yoktur nafile bütün sözler!

Beyhude inat etme hemen salla başını,
Dilini tut, uslu dur, zakkımlan maaşını!

Namdar Rahmi

Salla başını, al maaşını

Ey inleyen zavallı, bulmuşsun kırk yaşını,
Kazanmak istiyorsan bu hayat savaşını,
Yemelisin hakikat denen zehir taşını!

**Ne derlerse hu deyip hemen salla başını,
Gerdan kır belini бүк, her ay al maaşını.**

* * *

Tatar ağası gibi öyle dolaşma yaya,
El oğluna baksana ne ar kalmış, ne hâyâ!
Sen de bulup bir dayı hemen arkını daya!

**O ne derse hu deyip hemen salla başını,
Gerdan kır belini бүк, her ay al maaşını!**

* * *

Kör kadıya şehlâ de incitme düztabanı,
Düşküne ver nasihat, kodamana arkını!
Zengin ol sen de aşır her dağdan arabını!

**Tekerine taş korlar sallamazsan başını,
Dilini tut uslu dur, her ay al maaşını!**

* * *

Bir kalantor görünce yerlere kadar eğil,
El pençe ol, divan dur, bu şerefsizlik değil!
Uşaklığı meziyet, riyayı fazilet bil!

**Kim ne derse hu deyip hemen salla başını,
Gerdan kır belini бүк, her ay al maaşını!**

* * *

Tıkamış kulağını herkes hakkın sesine,
Bir cevahir kutusu olsan kımın nesine?
Seni feda ederler elin çingenesine!

**En iyisi hu deyip hemen salla başını,
Gerdan kır belini бүк, her ay al maaşını!**

* * *

Şeflerle iyi geçin, âmirle bul arayı,
Azıcık sen de öğren dalgayı, dubarayı,
Bırakıver kanasın vicdan denen yarayı!

**Ne derlerse hu deyip hemen salla başını,
Gerdan kır belini бүк, her ay al maaşını!**

Köpeklerle boğuşma, tepişme hiç katırla,
Hamamda kavga olmaz südü bozuk natırla!
Kulağına küpe yap bu sözümü hatırla:

**Kim ne derse hu deyip hemen salla başını,
Gerdan kır belini бүк, her ay al maaşını!**

* * *

Diyorlar ki taç bile baş eğilmezse konmaz,
Önünde eğilirsen kılıç bile dokunmaz!
Dik durdukça bir başa devlet kusu da konmaz!

**Bu dünyada kaide sallamaktır başını,
Eğil, бүкүл gerdan kır, her ay al maaşını!**

* * *

Bir güvercin eder mi atmacalarla yarış?
Öğrenmedin dünyayı gezdin de karış karış!
Gel vazgeç bu sevdadan, haydi kervana karış!

**Ne derlerse hu deyip hemen salla başını,
Sürüden ayrılma ki versinler maaşını!**

* * *

Artırmaya konmuştur terfiler maliyede,
Bu usulle yapılır nakiller saniyede,
Söylesen de faydasız Valiy-i aliye de,

**En iyisi hu deyip hemen salla başını,
Uslu dur dilini tut, her ay al maaşını!**

* * *

İrtikâpla irtişa sanma ki güç bir iştir,
İlmîni bilen için ismi alış verıştır!
Usulünü öğren de bu nimetten verıştır!

**Her lokmada hu deyip hemen salla başını,
Uslu dur dilini tut, her ay al maaşını!**

* * *

Bir soğan soyulurken yaşıyor da gözler,
Vatandaş soyulurken, aldırıyor öküzler!
Hâyâdan eser yoktur nafîle bütün sözler!

**Beyhude inat etme hemen salla başını,
Dilini tut, uslu dur, zıkkımlan maaşını!**

Namdar Rahmi

7gün

PAZARTESİ :

Eskilerin deyimiyle çok «ferasetli» Maliye Bakanımız Ferit Melen:

— Milyoner olmak yolu herke- se açıktır... diye gazetelere de- meç vermiş.

Vallahi çok sevindik bu habe- re... Oldu olacak, şu yolu bir de tarif ediverse Ferit Melen... de herkeşe açık olduğu söylenen şu zenginlik yolunu biz de çabucak arşınlamaya başlasak.

Ama Maliye Bakanı kalkar da: — Elbette milyoner olma yolu bütün vatandaşlara açıktır! He- men bir Milli Piyango bileti alın, veya ikramiye veren bankalardan birine para yatırın... derse...

Hayır hayır, biz milyoner ol- maktan çoktan vazgeçtik. Sayın Melen göğsünü gere gere:

— İş sahibi olmak, ve geçin- mek yolu herkeşe açıktır... diye- biliyor mu?

Dört milyon işsiz olan, me- muru, öğretmeni, işçisi, köylüsü ayda bir kere et yiyemiyen mem- lekette Maliye Bakanı ağzından çıkan sözlerle dikkat etmeli der- sek haksızlık mı etmiş oluruz?

SALI :

Garip bir huy edindik son za- manlarda... Gazetelerimizde iki- de bir şöyle haberler görüyoruz: — Borçların ödenmesi 2000 yı- lında bitecek...

— Köy okulları 2000 yılında tamamlanacak...

Şimdi de sayın milletvekilleri hesap etmişler: 1964 de bütçeye konan ödenekle köy başına 39 metre yol düşüyormuş, bu yıl konan ödenekle de köy başına düşen yol uzunluğu 10 metre imiş. 30 bin köylümüz de susuz- mus. Ve bu hesaplara köy yolları 2000 yılında, köy suları da 2500 yılında tamamlanacakmış.

Eh bu müjdeyi duyunca köylü- lerimiz nasıl da sevineceklerdir. Şimdi bu durumda onlara da dü- şen bir iş var:

Dişlerini sıkıp dayansınlar da 2000 yılına kadar ölmesinler, çün- kü ondan sonrası kekâ...

CARŞAMBA :

Ankara'da Faruk Çöl adında altmış yaşında bir milyoner öl- dürüldü. Gazeteler hikâyelerini anlata anlata bitiremiyorlar. Milyonerin ölümünden sonra cinayeti aydınlatmak için elli ta- ne genç kızı sorguya çekmiş po- lis... Bu elli tane genç kızla Fa- ruk Çöl'ün münasebeti olduğu söyleniyormuş... Pek hovarda imiş bu milyoner... Amasya'da elli milyon liralık çiftliği ve yıl- da bir milyon liraya yakın geliri varmış.

Bütün bunlar pek ilgi çekici de, biz asıl altmış yaşında bir milyonerin elli tane genç kızla ilişkisine akıl erdiremedik.

Hani kendisine iki yüz sopa vurulmasını emreden yenicere ağasına yahudinin dönüp:

— Ağam ya sen hiç dayak ye- medin, ya da hesap bilmiyor- sun... dediği gibi, bunu yazan meslekdaşlara da insanın dönüp:

— Dostlar ya siz hiç kadın ta- nımadınız, ya da hesap bilmiyor- sunuz... divesi geliyor.

PERŞEMBE :

Adamın biri bir oturuşta iki

yüz adet kabak dolması yermiş. İnanmıyanlar çıkmış, bahse gir- mişler. Bir gün öğlene doğru lokantaya girilmiş. Aşçıbaşı ön- cedan tenbihli. Getirmeye baş- lamış kabak dolmalarını...

Bir, iki, üç, beş, on, onbeş... Adam habire atıştırır, garsonlar boyuna dolma taşır, etraftakiler hayretle ve takdirle oburu teşçi ederlermiş.

Yirmi, otuz, kırk, elli, yüz elli, ve herkesin alkışları arasında obur 199 uncu dolmaya gelmiş, tıkanmış. İki yüzüncüyü bir tür- lü yiyemiyor:

— Yahu yesene! İmkânı yok. Bahsi kaybetmiş obur...

Yarışmadan sonra çevresini alıp sormuşlar:

— Ne talihsizlik, demişler, na- sıl oldu da son dolmada kaldın? Herif:

— Vallahi, diye cevap vermiş, ben de şaştım; müsabakadan iki saat önce bir prova yapmıştım, gayet iyi gitmişti.

CUMA :

Mr. Yüzde Beş, yani nam-ı di- ğer Serkis Gülbenkian Türk ta- biyetine geçmiş. Otuz kırk yıl önce Türkiyeden ayrılmış olan meşhur milyoner petrol kralı, Irak petrollerinin yüzde beş his- sesine sahip olduğu için kendi- sine Mr. Yüzde Beş adı takılmış. Okuyucularımız hatırlayacak- lardır bizim vaktiyle bir Mr. Yüzde On'unuz vardı. İhtilâl- den sonra koltuğundan düşmüş- tü. Demek ki şimdi bir Mister

Yüzde Beş'e sahip olduk. Eh... Hiç olmazsa bu yenisi Türkiye değil Irak üstüne iş tuttuğun- dan bizim için zararsız demek- tir. Onun tasasını da Iraklılar çeksinler.

CUMARTESİ :

Seçimler için «Milli Bakıye» usulü kabul edilecekmiş. Bu yüzden Mecliste hayli gürültü- ler oluyor. Milli Bakıye ile kü- çük partilerin yaşatılması düşü- nülüyor. Bazı kimseler buna «Milli Kalıntı» adını da veriyor- lar. İsmet Paşanın derdi ise başka:

— Bu seçim usulü ile iktidar muhakkak koalisyonla tertiple- nir... diyor.

Koalisyona oldukça alıştı- ğımıza göre mesele yok. Ama se- çim sonuçlarına göre koalisyon yerine, bu sefer de koalisyon sonuçlarına göre seçim düzen- liyoruz demek... Demokrasinin cilveleri bunlar...

Ama ya milli kalıntı sistemi- ne rağmen de koalisyon olmazsa? İşte o zaman işler yaş... İşte o zaman milli kalıntılardan umut kalmıyacak...

PAZAR :

Elizabeth Taylor... Hani şu dünyanın ilgisini bir evlenerek bir boşanarak durmadan üstün- de tutan güzel kadın, Amerikan vatandaşlığından çıkıp, İngiliz vatandaşlığına girecekmiş. Çün- kü kocası Burton İngiliz imiş. Demiş ki gazetecilere Liz:

— Kocamı Amerikadan daha çok sevdiğim için böyle yapı- yorum.

Kocasıyla vatanını karıştıran Liz'in bu hali bizim aklımıza meşhur fıkrayı getirdi. Askerde subay neferlere yurt bilgisi der- si veriyor. Vatan sevgisi aşıyor onlara... Ve sonra:

— Mehmet kalk söyle bakalım, vatan nedir?

— Anamdır komutanım!

— Aferin otur, sen halk Veli vatan nedir?

— Mehmedin anasıdır komuta- nım!

Liz Amerikayı anası ile değil de kocası ile kıyaslıyor demek... Amerika bundan memnun mu dersiniz? Kimbilir?

İşsizliğin doğurduklarından!..

—Bir uşağın hâtıra defterinden—

1 Şubat
FABRİKATÖR Mün'im Kersicibaşı'nın evine kapı-nalı bugün tam iki ay olu-yor. Vazifem, çarşı hizmeti gör-mek, misafirin çok olduğu ak-samlar da beyaz ceketi sırtıma geçirip sofraya yardım etmek. İşe çabuk alıştım. Böylece iki aydır ihmal ettiğim defterimi bugün tekrar elime aldım. Doğ-rusu yeni kapımdan çok mem-nunum. Aylık dolgun. Kazancım, Hanımefendinin, Küçük beyin, Küçük hanımın bahışlarıyla ba-zen iki misline yaklaşıyor. Evde para su gibi akıyor. Sonra biraz okuyup yazmış bulunmam bana daha hususi muamele yapmalarına sebep oluyor. Neme lâzım, çok eli açık, aynı zamanda çok kibar insanlar. Hanımefendi, her halile İstanbul'un en eski ve en kibar ailesinden geldiğini is-bat ediyor. Zaten ben kendisini daha ilk görüşümde hükümlümü vermiştim. Eyyy kapı kapı ge-zeli insan sarrafı olduk, bu ka-darını da bilmeyelim mi?

Vakıa işim hafif değil, zaten bu evde çalışanların hiçbirinin işi için hafiftir, denemez. 12 oda-lı muazzam katı her gün silip süpürmek kolay mı? Sonra ev yol geçen hanı gibi bir şey, ben misafiri bu kadar bol olan kapı görmedim, görmedim ama böyle insanın cebini doldurana da gör-medim.

Beyefendiden bahsetmeyi az kalsın unuttuğum. Unutsaydım da haklı olurdum doğrusu... Çün-kü bu evin bazı gedikli misafir-leri var ki kendilerini Beyefen-diden daha çok ve daha sık gö-rüyorum. Eyyy dört mensucat fabrikasını idare etmek kolay şey değil. Ayrıca Sanayiciler Cemiyeti Başkanlığı gibi daha bir sürü işi de var. Günün ilk ışıkla-rı ile evden çıkıyor ve dönüştü akşam yemeğine güç yetiştiriyor. Maamafih anlayabildiğim kadarı o da kibar ve asil bir zat. Gerek kendisinin, gerekse Hanımefen-dinin İstanbul'un hangi eski ve tanınmış ailelerine mensup ol-duklarını ilk fırsatta araştıraca-ğım.

Hanımefendi bugün ananas konservesi ile üç karton ayrı ay-rı markadan Amerikan sigarası istedi. Ananas için Tophane ile Galatasaraydaki dükkânları alt-

IBRET AYNASI

Karşı lokantada yemek yiyen lokantacılar

üst ettim ama sonunda buldum. Lâf aramızda, Sanayiciler Cemiyeti Başkanının evindeki bu ya-bancı malı iptilâsı biraz tuhaf kaçıyor. Aman Beyefendi duy-masın.

2 Şubat
Avrupadan dönen bir ahababı, Hanımefendiye ısmarladığı şey-leri getirmiş. Bugün onları al-mak için bu ahababının evine git-tim. Tam iki bavul dolusu kumaş ve giyim eşyası. Bana bu kadarı da fazla gibi geldi. Fazla, çünkü kocası mensucat fabrikatörü ve fabrikalarında hakikaten zarif kumaşlar yapılıyor. Avrupa ku-maşı giymek, hanımefendinin vazgeçemediği bir zaafı, bir kap-risi olmalı. Sonra insan böyle sü-lâlece asil ve kibar olunca tabii gördüğünü, alıştığını ister. Fa-kat bunu herhalde Beyefendi duymamalı.

3 Şubat
Aman yarabbi, bazı insanlar ne kadar kara ağızlı, ne kadar garzkar oluyorlar. Hased göz-lerini öylesine perdeliyor ki ne söylediklerini bilmiyorlar. Orta hizmetçisi Hatice bu sabah mut-bakta Beyefendinin 19 sene evvel dokumacı esnafının ayaktakımın-dan olduğunu, küçük bir el tez-gâhi ile evinde çalıştığını çarşaf-ları annesinin bohçaya koyup kapı kapı dolaştırarak sattığını iddia etmez mi? Hanımefendi de sözde aynı mahallede doğup bü-yümüşmüş... Adına (Ebenin Gül-süm) derlermiş. Babası gençli-ğinde seyyar takunyacı imiş ama Ebe Hanım kendisine gönül ve-rince elinden tutup dükkân sahi-bi etmişmiş. İftiralara bakın, if-tiralara... Tabii bu sözler beni kahkahalarla güldürdü. Aptal kız, yalan söyle ama böyle kuy-ruklularını seçme.

Hanımefendi bugün bana Ame-

rikan tuvalet sabunu ısmarladı. «Dikkat et, aynı markanın İngil-terede yapılmış olanları da var. Benim cildime iyi gelmiyorlar. Sakın onlardan olmasın» dedi. Bunu da Beyefendi duymasın. «Ebenin Gülsüm» ha? Gülmek-ten çenelerim ağrıyor.

4 Şubat
Beyefendi yarın sabah 10 da evde yerli sanayi hakkında bir basın toplantısı yapacak. Aynı zamanda Hanımefendinin de ka-bul günü. Öğleden sonra ev do-lup taşacak. Yine kumar masa-ları kurulacak. Hazırlığımızı ona göre tuttuk.

Hanımefendi bu sabah bana Nescafé ısmarladı. Beyefendi duymasın.

5 Şubat
Dün adamakıllı yorulmuş. Hanımefendinin kabul gününde bir fevkalâdelik yoktu ama Beye-fendinin basın toplantısı hakika-ten parlak oldu. «Bu memleketin bir an evvel kalkınmasını istiyorsak hükümet olarak ve vatan-daş olarak yerli sanayi elbette daha fazla himaye edeceğiz ve elbette yerli malından başka bir şey kullanmayacağız» derken o kadar coşmuştu, o kadar heyecan verici şekilde konuşuyordu ki gidip kendisini iki yanğından öpesim geldi. Doğrusu ya ev hal-ka biraz içermeye başladım. İnsan bu idealist adama biraz olsun hürmet eder canım. Halbu-ki bu akşam Küçükbey İngiliz traş kremi, Hanımefendi de Ame-rikan tuvalet kâğıdı istediler. Beyefendi duymasın.

7 Şubat
Küçük hanım bu sabah beni çağırttı, «Ali, senden büyük bir ricam var, dedi. Bir arkadaşım-da gördüm, pek hoşuma gitti. Şişideki Amerikan pazarına ye-ni bir parti takma kırpık gelmiş.

Mutlaka onlardan istiyorum. Kaç lira olursa olsun. Yalnız dikkat et, renkleri saçlarıma uymalı. En iyisi sen kendi saçlarımla yanyana koy da öyle al. İkimizin saçlarının da aynı renkte oldu-ğunun farkında mısın?»

Gidip araya araya mağazayı buldum. Bir de el aynası iste-dim. Takma kırpıkları gözleri-min üstüne koyup saçlarımla kı-yaslarken tezgâhtar «Siz mi kul-lanacaksınız?» demez mi? Herifi az kalsın dögecektim.

Aman Beyefendi duymasın?

7 Şubat
Ahçı yeni bir Japon radyosu almış. Dün gece mutfakta Beye-fendinin radyo konuşmasını din-ledik. Ne fevkalâde adam... «Ya-bancı malı kullanan Türk değil-dir» diye bağırınca âdeta ken-dimden geçtim. Şeytan dedi ki al eline ahçının et bıçağını, fırla sokağa, rastladıklarını birer bi-rer durdur, kimin üstünde Av-rupa eşyası varsa kes, parçala... Tabii bu işe bizim ev halkından başlamalı. Aman Beyefendi duy-masın.

8 Şubat
Bu sabah kahvaltısı verme sı-rası bende idi. Hazırlık için or-talık aydınlanmadan kalkmışım. Tam ismi bitirmek üzere idim ki Hatice geldi. «Beyefendi seni istiyor» dedi. Kostüm. Yatak o-dalarının bulunduğu koridorda karşılaştık. Belli ki tuvaletten yeni çıkmıştı. Bir elle lâstikli gevsemis olan pantalo-nunu tutuyordu. Öteki elinde ise sifonun konan zincirinin parçası sallanmaktaydı.

— Bana bak Ali, bir hafta ön-ce bu zinciri sen almıştın değil mi?

— Ben aldım efendim.
— Ama verlikti...
— Sıtohesiz efendim.
— Avrupası yok mu idi?
— Vardı ama efendim siz rad-yoda demistiniz ki...

— Aptal, radyodaki konuşmaya inanılır mı? Radyoda konuştuğ diye tuvalet b. içinde kalacak değil ya... Bana bak sözlerim kulağına küpe olsun; bundan sonra bu eve ne alacaksın Avru-pasını arayacaksın!
Aman bu sözleri Hanımefendi ile çocukları duymasınlar.

Cevat Fehmi Başkut

— Merhaba dayı!..

Pencereden Yâr Geliyor!!

MUZAFFER İZGÜ

— Ah bir bilsen şekerim, ne şahane oluyormuş.. Ne şahanel!

Bizim Aylâ'nın şahane dediği şey ne biliyor musunuz?.. «Pencerelemek.» Belki size tuhaf gelecek bir kelime ama, son zamanlarda Almanya'nın Baviera'sında modaymış. Genç, sevdiği kızın yatak odasına gece yarısı merdiven dayayıp giriyormuş. Mecmuada mı okumuş, yoksa gazetenin birinde mi, koymuş bir kere kafasına..

— Şahaneliği şurada sevgilim, diyor.. Sen merdivenlerin basamaklarına tırmadıkça, ben heyecandan öleceğim. Her tırmanışında biraz daha heyecanlanacağım. Ah bu heyecan..ah!.. Ve bu heyecanla seni bekliyeceğim.

— Kızım, dedim, orası Almanya, burası Türkiye. Bu dediğin iş, ne bizim âdetlerimize uyar, ne de göreneğimize.. Bir hayal et: Gece yarısı, omuzunda merdivenle Fikret sokaklarda! Vallahi millet, ya itfaiyeciler zanneder, ya da göztepeker bir hırsız. Hele bir de bekçinin eline düşersen, işin tamamdır. Karakolda sabaha kadar, merdiveni sırtında parçalarlar vallahi. Sen artık istediğin kadar bu Baviera usulü del..

— Sen bilirsün öyleyse şekerim. O zaman da asla benim yatak odama giremezsin!

— Bak Aylâ! dedim, şu işi kapılasak, yani doğru dürtüst kapıdan girsem olmaz mı?.. Hatırın kalmasın, istersen bir de merdiven getiririm yanımda..

— Olmaz! diye kestirip attı hırsız kız.. Sonra arkasını dönüp, küskün küskün devam etti: «Sen benimle sevişmek istemiyorsun!»

Kanım tepeme çıktı bu söz üzerine. Ben ki, tam altı aydır valvayrıyorum Aylâ'ya.. «Yatak odamın badanasını merak ediyorum» diye.. O ise, «Vakti var!» diyerek boynuna atlatıyor beni. Şimdiye razı olduğu halde, illâki bu odaya girebilmem için, cambazlık yapmamı istiyor.. Ah ulan Almanya, yok musun sen? Bu kadar içimizi aldığın yetmiyormuş gibi, şimdi de başımıza «Made in Germany» yatak odası çıkardın!..

— Aylâcığım, dedim, sen yanlış anlıyorsun. Ben senin odana merdivenle de gelirim, helikopterle de. Gel gör ki, yükseklere çıkamam, başım döner. Altı yıl, üniversitenin penceresinden Beyazıt kulesini seyrettim de bir kerelik çıkmayı denemedim!

— Ben seni yatak odamda dizime yatırır da öyle tedavi ederim şekerim. Eğil kulağına bir şey söyle-

yim: O yeni aldığım naylon gecelik var ya, o gecenin şerefine giyeceğim!..

Kulağıma söylenen söz, sanki kalbime boksör yumruğu vurulmuş gibi tesir yaptı. Nabız yüz elliye, tansiyon yirmiyeye çıktı. Kesik kesik son bir hamle daha yaptım:

— Nolarsun sevgilim, şu işi kapılasak, dedim.

— Olmaz, dedi.. Pencerelemekle olacak. Camın isterse, diye büzdü alt dudaklarını. Bu konuşmalardan sonra iki bardak havuç suyu içtim. Politikacılarımıza da tavsiye ederim bu suyu. İnsana cesaret veriyor. Hem öyle cesaret ki yapamıyacağı işlere bile «Evet» dedirtir bir cesa-

ret. Vitaminlerin tesiriyle:
— Pekiyi, razıyım Aylâ, dedim.
— Ne zaman? diye sordu.
— Merdiveni temin ettiğim gün.

Kaçıncı kat?
— Üçüncü.

— Ne?.. Üçüncü mü? Yandık vallahi. Hovardahğın böylesi hovardalık tarihimize görülmemiştir. Üçüncü kata merdiven daya, çık..

— Aaa sevgilim, elâlem nerdeyse aya merdiven dayayıp çıkacak, sen daha üçüncü kata çıkmaya korkuyorsun. Ayıp yanı.. Bahçeden dayarsın merdiveni, anladın mı? Tam portakal ağacının dibinden..

Kalktık pastaneden. Otobüs durağında ayrıldık..

Sonraki günler, merdiven bulmakta güçlük çekmedim. İkisini de inşaatçı arkadaşlarımdan temin ettim. Eve bir marangoz çağırıp birbirine eklettim. Öyle bir oldu ki bizim merdiven, aynı füze rampaları gibi. Üç değil, beşinci kata bile kolaylıkla yetişirdi. Aylâ'ya telefon ettim:

— Bu gece naylon geceliğini giyebilirsin sevgilim, dedim!

Cevap olarak telefonda sadece üç öpücük sesi geldi.

Telefonda sonra bir korkudur aldı beni. «Ya gören olursa, ya başım döner de düşersen!» diye ödüm kopuyordu. Ama, Aylâ'yı da naylon gecelik düşününce, bütün bu korkular ateşin ötündeki buzlar gibi eriyip gidiyordu..

Gece saat tam birde, gündüzden ayarladığım iki hamal çıkıp, geldiler..

— Tamam mı, gidiyor muyuz ağbi? dediler.

— Tamam, gidiyoruz! dedim.

Yol boyunca dua ettim Allaha.. Bereket tenhaydı sokaklar.

Hamalın önde gideni:

— Ağbi, dedi, bu camı doğru dürtüst odadan girip taksanıza olmu-

— Ah be kardeşim, dedim, ben ister miyim bu kadar eziyeti?.. Gel gör ki, camı takılacak odada yatan delidir. Hem de zır deli. «Ben cam taktırmam» diye bangır bangır bağıyor. Kış ta geldi. Zavallı donacak soğuktan. Gece vakti böyle sessiz sedasız takabilirsek ne âla..

Bu kez arkada gideni sordu:

— Kimin oluyor ağbi bu zır deli senin?

— Halam, diye atıverdim kafadan. Oraya kadar bi yığın deli masalı anlattı hamallar. Nihayet Aylâ'nın bulunduğu apartmana gölge gibi süzıldük.

— Aman, ses çıkarmayın, dedim hamallara. Çok şükür yarabbir, işler yolundaydı. Dayadık merdiveni pencereye.. Uzun bir besmele çektikten sonra, merdivenleri tırmanmağa başladım. Hamalın biri:

— Ağbi, camları unuttun, dedi.

— Suss, dedim, bakalım uyuyor mu? Hem siz gidin artık..

Her tırmanışta bir kilo eriyordum.. Hele kalbimin atışı dayanılmaz gibi değildi.. Yüksenge çıkmanın korkusu, naylon geceliğin heyecanı, başladı dizlerim polisin eline düşmüş sabıkah gibi titremeğe.. Merdiven de yaylı gibi sallanıyordu mübarek. Şöyle bir aşağıya baktım.. Aman Allahım!.. Hınzır kız, açmadı da daha pencereyi.. Ha gayret.. Boncuk boncuk terlemeğe başladım. Beş basamak kalmıştı. Naylon geceliğe.. Dört.. Üç.. İki.. Bir.. Ooooh!.. Önce pencerenin taşına oturarak bir sigara yaktım. Geldiğim yola baktım. Ancak, Aylâ gibi bir kadın için almırdı bu yol göze.. Uyumuştum galiba Aylâ. Ses seda yoktu odada.. Camı yavaşça tıkdattım:

— Aylâ!..

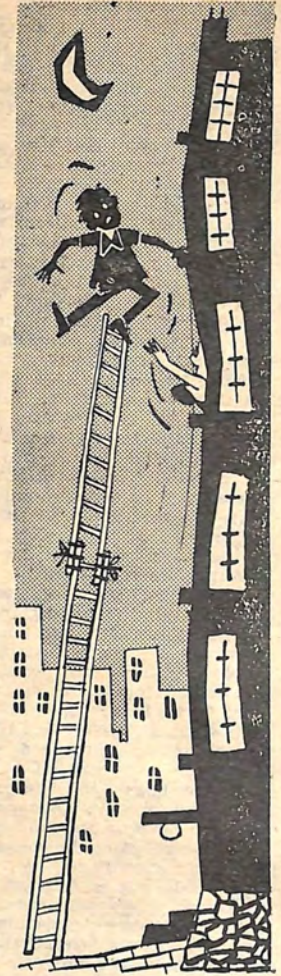
Bir daha tıkdattım. Pencere açıldı yavaşçacık. İnancımız, Aylâ'nın ellini tuttuğumda, öyle bir çarpıyordu ki kalbim, nefes almak ta bile güçlük çekiyordum.

Doğruca yatağa gittik.. Nedense, naylon geceliğini giymemişti.

— Naylon geceliğini giymemişsin, dedim.

— Suss, kibar hırsız, dedi mırıldanır gibi..

Bir tuhaftı Aylâ'nın vücudtu bugün. Basık.. yaygın ve yumuşak.. Gözüm iyice alıştıyordu ki karanlığa, açık pencerede bir baş gördüm. Önce hamallardan biri zannetmiştim: Biraz daha dikkatli bakınca, bir de ne göreyim?.. Aylâ değil mi?.. Doğruluverdim yatağın içinde. O zaman farkına vardım ki, yataktaki kadın Aylâ değil, kırkını geçkin isteriğin biri.. Aylâ, pencereden:

— Sersem, diye gürlledi.. Sersem! Dördüncü kat mı dedim sana ben?.. Yataktan deli gibi fırladım:

— Neee!..

Ama yataktaki kadın turnaklarını geçirircesine belime dolamış, sıkıyordu:

— Bağırırım gidersen.. Bağırırım!

Ama Aylâ ondan daha hırslıydı. Arkasında naylon kombinezon, güzel, körpe göğsü pencereden içeri taşmış:

— Çabuk, diyordu, çabuk üçüncü kata in!..

Ok gibi fırladım karanlığa.. Bir, iki, üçüncü basamağa inmiştim ki akamdan bir çığlık koptu:

— İmdaaaat.. Hırsız var!

Aylâ'nın odasına girerken bir tekmeyle merdiveni yere devirdim..

Uzaktan, kalbimin tıkırtılarına karışan polis düdükleri geliyordu.

Muzaffer İZGÜ

Politikacının iftarı!..

Rusyadan konuklar geldi!

KEMAL Satır üç süngü yutmuşcasına dik oturuyordu. Üstelik o üç süngüyü üç ısırmada şışman bir sigara böreği yiyerek bastırıyordu. Canı sıkılıyordu Kemal âbinin ve kıpırdanamıyordu yerinden. Sizin de canınız sıkılırdı yerinde olsanız. Bir uzun meteorolojik bahistir gidiyordu: Moskovada ne kadar kar yığılır, hangi tarihte yağar, soğuklar ne zaman bastırır... Âbimiz pek merak etmiyordu bunları, etmiyordu amma konuk ağırliyordu işte ve son derece coşku veren konularmış gibi dinliyordu, kendi haline hafiften hafiften güllüçükler yaparak!

Bir orta masa konferansiydı sandık. Yuvarlak bir masanın etrafında Rusyadan gelen konuklar oturuyorlardı, en yüksek siyasilerimizle, etraflarında geniş bir çember hayran, lâflarını, tutumlarını, lokmalarını dikizliyorlardı ve içinde!

Flâşlar yanyör, flâşlar söniyordu. Kapılara yapışik, insanın ruhundaki komploları sökercesine, dik dik bakan vatandaşlar, görevlerini yapıyorlardı kendilerince... Flâşlar yanyör, flâşlar söniyordu, ruhların karanlıklarını örseliyerek!

Rus parlamento heyetinin başkanı, o hani, çocukluklarında fazla mısır yemiş pembe, geniş yanaklı Amerikan iş adamları vardır ya, onlara benziyordu. Amma onun mısır yemişlerden daha duygulu, daha sempatik bir ifade vardı yüzünde. Bir de rahatsızlık ifadesi: Konuşa konuşmaya... Zaten konuşma, tek tük lâf eklemesiydi. Birdenbire duruyordu, yere düşüp parçalanmış bir kahve fincanı gibi, sonra herkes, büyük bir gayretle, büyük bir himmetle parçacıklarını ekliyordu ve sohbet devam ediyordu!

«Sefaret... Hakiki bir sefaret» diyor başkanı.

Çelimsiz ve bol jestli bir çevirici, çetin misyonunu idrak etmiş bir tutumda, nüans kaydırmadan: «Sefaret hakiki bir sefaret» diye çeviriyordu. (Acaba yalancısı nasıl olurdu ki bu hakikinin?)

«Manzara güzel» diyordu başkan. O da tekrarluyordu gene büyük jestlerle:

— «Manzara güzel...»

Bu rahatsızlığın içinde, son derece umur görmüş, son derece rahat bir kişi vardı: İnönü!

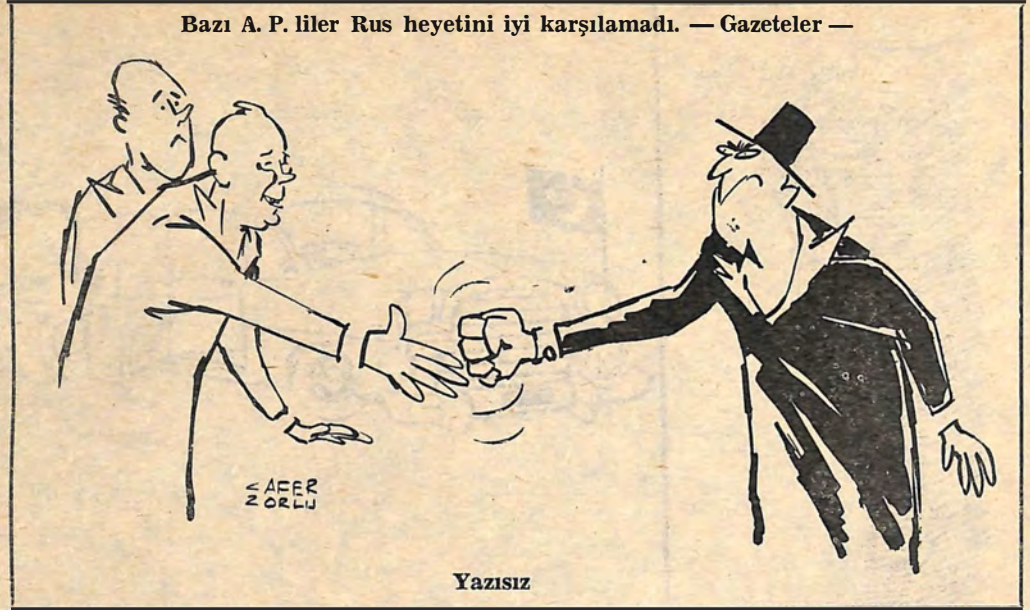
Birinci sınıf kesimli bir lâcivert elbisenin, ekstra sınıf, bir belirsiz desenli (sahibinin hissiyatı gibi) kravatın dolanımında son derece kendine sahip bir İnönü!.. Bir heyet gelmiş gitmiş, tekrar gelmiş tekrar gitmiş 50 senelik hayhuyula hayatında, bir dama taşının ha şuradan şuraya oynaması gibiydi ancak, fazla değil onun için! O masaların yuvarlağını da görmüştü, dikkörtgenini de...

Üç de hanım vardı yuvarlak masanın etrafında. İki onlardan, bir bizden.

Onlardan'lar nişanlıydı: Kırmızı kordelaların ucunda, altın bir yıldızık sallanıyordu, tıksız, siyah tayörlerinin yakasında. Herhalde patates istihsalını arttırmaktan, veya 24 saatte kırk sekiz saat çalışmak gibi şeylerden ötürü kazanılmıştı bu nişan... Birisi sarışındı, birisi esmer ve ikisi de son derece sempattikler. Yüzlerinde bütün bir ömür, dürüst dürüst vazifelerle oyalanmış olmanın masumluluğu vardı... Sarışımı güzeldi de!.. Örgülü örgülü, çilek ten çilek ten!..

Bizden olan hanım Ayten Sirmen-

Bazı A. P. liler Rus heyetini iyi karşılamadı. — Gazeteler —

di, Meclis Reisimizin hanımı. Tarçın rengi ipekten ton sür ton desenli bir ipekli giymişti. Kapı güzeldi, vizon sovaşdan. Deriler arkadan çaprazlama çaprazlama geliyor, bir fiyongun altında toplanıyordu: «Ben Amerikadan geliyorum» diye bağıyordu kapı! Yalan mı söylüyordu yoksam?.. Elbisesinin renkleri, kürkünün renkleri, azıcık «ekarte» iri gözlerine yaraşıyordu ve o bunu biliyordu, neden bilmesin?..

Halkayı Feridun Cemal Erkin tamamlıyordu. Rahat!.. Rahatlık ruh-tan gelir, dış olaylardan gelmez ki...

Oturun halkanın etrafındaki ayak-taki halka, oturan halkayı izlemek-ten, yemesini içmesini unutmıştu. Flâşlar yanmakta sönmekte devam ediyordu. Kapu diplerinde dik bakışlı vatandaşlar, insanın içinden den kompo sökmek istercesine çifte halkayı dikizliyorlardı. Kimin konuşmasını merak ediyorlardı ki?.. İnönünün mü?

Süreyya, meşhur pavyonun sahibi, beyaz Rus Süreyya, kırmızı ırkdaşlarının yemeleri içmeleriyle vazifelendirilmişti. Dünya bul... Ve bol piraşki tepsileri, kendi usul ve üslubunca hazırlanmış ktır ktır ufak-cık bahklar dolatıriliyordu orta-

larda. Büfe mütevâzıydı... E mütevâzı olsun artık! Ne havyar kürleniyordu ortalarında, ne de nehir nehir şampanya akıyordu. Eh reform başladı hiç olmazsa havyar ve şampanyadan diye düşünüyordu insan. Hiç olmazsa «Van hattının açılışındaki istakozlardan ders alındı» diye gururlar duyuyordular, azla yetinmeğe alışık meslekdaşlarını! Yan salon daha hareketliydi, yan salon dediğim asıl salondtu. Ortada yuvarlak masa konferansı yoktu. Oturan yoktu. Dost dostun peşinde, dost dostun sohbetindeydi.

Protokol genel müdürünün eşi, gruptan gruba bahar havası estiriyordu dolaşırken. Oh ne eski deyim bu, ve bana neleri neleri hatırlattı!.. Her şeyden önce, dünyanın ne çabuk döndüğünü!

Belinde sallantılı bir taş vardı. Kendi kreasyonuymuş ve az ömürlü olacaktı. Sökecekmiş başka bir elbiseye aktarmak için o taşları... Dışışleri mensuplarının bu kuşağı öyle zannedildiği gibi bol refahta yılmazıyor!

Başında zümrüt çiçekli bir şapka, basın sözcüsünün hanımı ilham Sosyal, etrafında uyanık uyanık bakışlar gezdiriyordu, dudaklarına

güllümseme gölgeleri indiren... Ne-ye, nelere güllümseyordu ki? Benim güllümseydiğime mi?..

Kaydı rengi ipekler içinde dalgın bir bayan Göğüş, eşinin yamacında soprano Suna Korat'ı dinliyordu. Siyahlar içinde bir bayan Berik, dostların gönlünü alıyordu zarif zarif!

Yemek odasının ön kısmında, dâvetliler, yuvarlak masaya mihli oturuyorlardı hâlâ! Besbelli, kalabalığımızda dağılmak ve erimek istemiyorlardı. Eritmedik onları!

Yalnız ferahım! «Gurbetten» gelen bazı konukları görünce ferahlıyordum. Meslekdaşım Kurtul Altuğ'da benimle aynı fikirde:

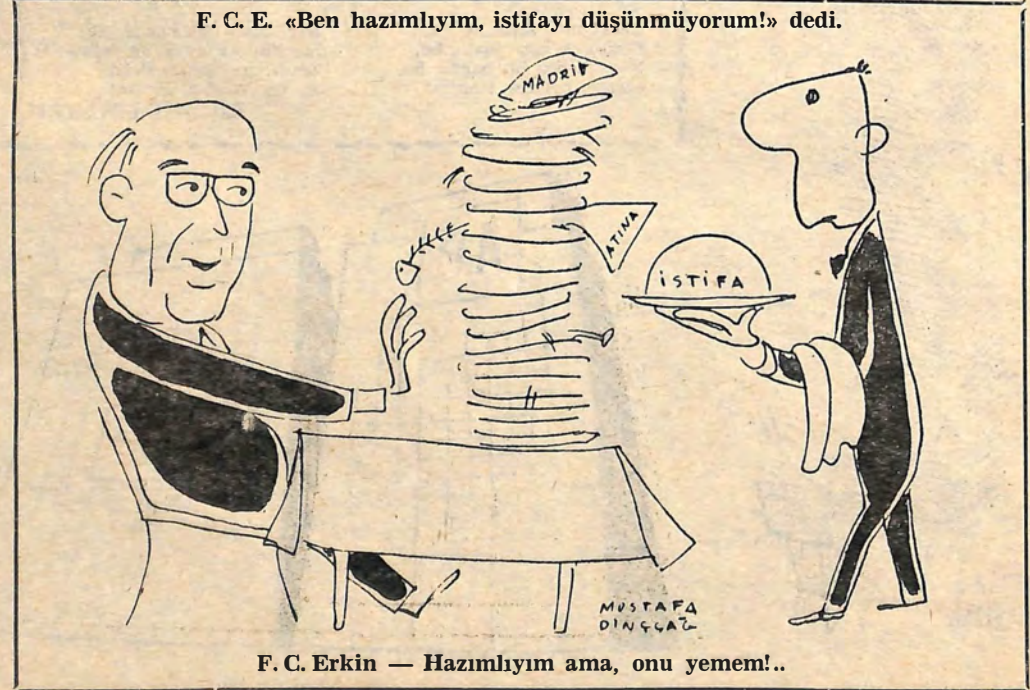
«Yahu, diyor, biz hümrüşüz yahu, biz rahatmışız yahu, biz istediğimizi söyleyebiliyormuşuz yahu!..» Oyle yahu, çünkü «Her şey izafidir» teorisini ben icadetmedim yahu!..

Sonra biz artık başımızdakileri birçok şeye alıştık... Onlar da bizi, onlar da bizi!..

Ayrıca şunu da söyleyeyim, kimse sıkılmadı bu kokteyilde, kimse sıkılmadı, yooo!.. Nasıl sıkılaşım, ege-menliğimizi yeniden keşfettik!

Nimet ARZIK

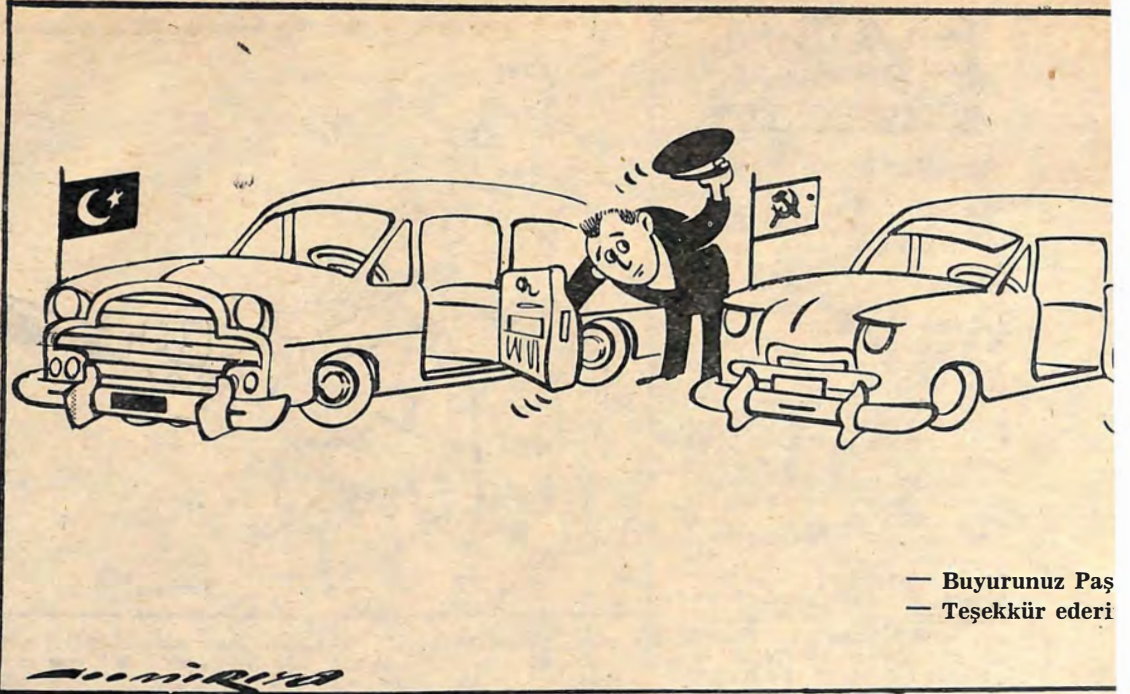
F. C. E. «Ben hazımlıyım, istifayı düşünmüyorum!» dedi.

F. C. Erkin — Hazımlıyım ama, onu yemem!..

Feza çalışmaları!

— Buyurunuz Paş
— Teşekkür ederim

İstediklerim

Bunca suyla yol aşılmaz,
Bir kaç damacan isterim.
Belki sözüm anlaşılmaz
Bir de tercüman isterim!

Belli yolumuz çok taşlı,
Gönlüm fakat pek az yaşlı.
Başka yerde ağır başlı,
Bende afacan isterim!

Hiç üzülmeye sen de gençsin,
Hâlâ sönmemiş kireçsin,
Sadece benimle geçsin:
Pazarın, cuman isterim!

Bâzan geçilmez duvarsın,
Bizi kıskansınlar varsın.
O'nu başından savarsın,
Ben olmak kocan isterim!

Yedi yıllık sevdadır bu,
Sevişecek tam çağdır bu,
Kuvvetlenen bir bağdır bu,
Sonsuz heyecan isterim!

Mektuplarında ismin yok,
Bende küçük bir resmin yok,
Hayalın var da cismin yok
Boşum, senden can isterim!

Yaşatalım bu âhengi,
Başına tak aşk çelengi,
Gözlerinde gece rengi,
Dudakta mercan isterim!

Sevda sökülmiyen perçin,
Kokulardır senin elçin,
İçin yansın benim için,
Tutuşsun bacan isterim!

Kalbime kalbini yama,
Hazırlan gelen bayrama!
Bana bir şey içir ama,
Husulî fincan isterim!

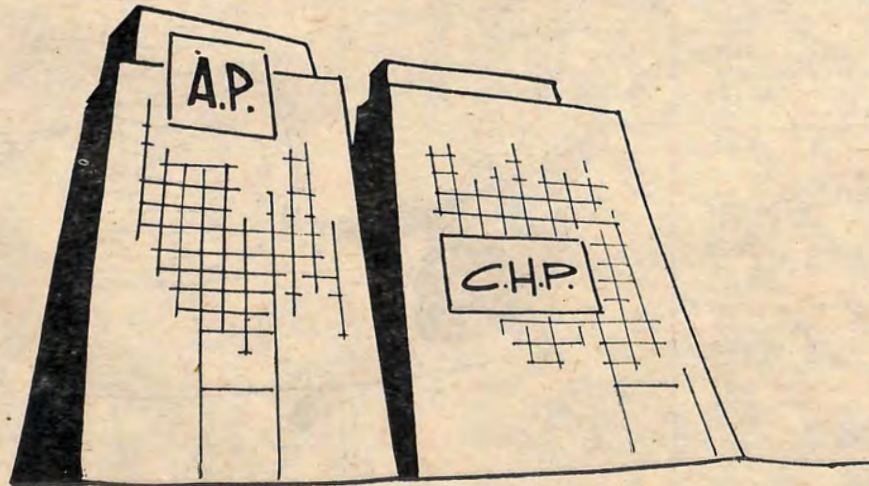
Suç, batan dikende değil,
Mevsim pek erken de değil,
Senden perakende değil,
Herşeyi cem'an isterim!

Salâhattin KUTLU

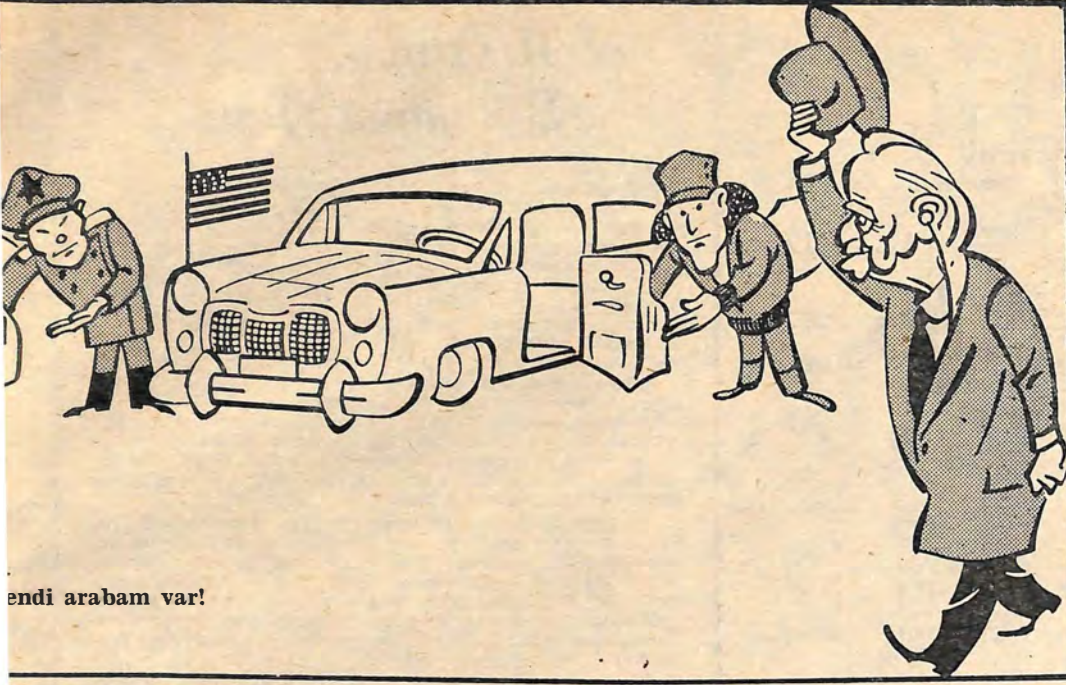
İzmir Belediyesi Ramazanda top y

— Korkma karıcığım, R

Yazı

endi arabam var!

bomba atacak. (Gazeteler)

zan topu atıldı!..

İstemediklerim

Yeter artık saat dursun,
Boyuna «Tık, Tak» istemem!
Belki gelecek olursun
Aydınlık sokak istemem!

Gelişin gizlice olsun,
Mümkünse her gece olsun,
Sesin hece hece olsun,
Aşınmış plâk istemem!

Naz tahtından inmelisin.
Soyunup, giyinmelisin,
Neden korkup sınılmısın?
Cesur ol, korkak istemem!

Gölge ol izle peşimi,
Deme: «Bu akıl işi mi?»
Merak etme geçmişimi,
Ben fazla merak istemem!

Yüz verme komşu oğluna,
Ben gireceğim koluna,
Dışelimi sevda yoluna,
Arada durak istemem!

Aşk sihir mi, bir tütsü mü?
Bırakma şu tebessümü!
Yarativer iç süsümü,
Başka hiçbir hak istemem!

Kış üşütür, yaz terletir,
İşlerini çabuk bitir!
Koynunda bir bahar getir,
Mevsimi kurak istemem!

Vâdin bence yemin olsun,
Her an hisli demin olsun,
Elverişli zemin olsun,
Döşeli konak istemem!

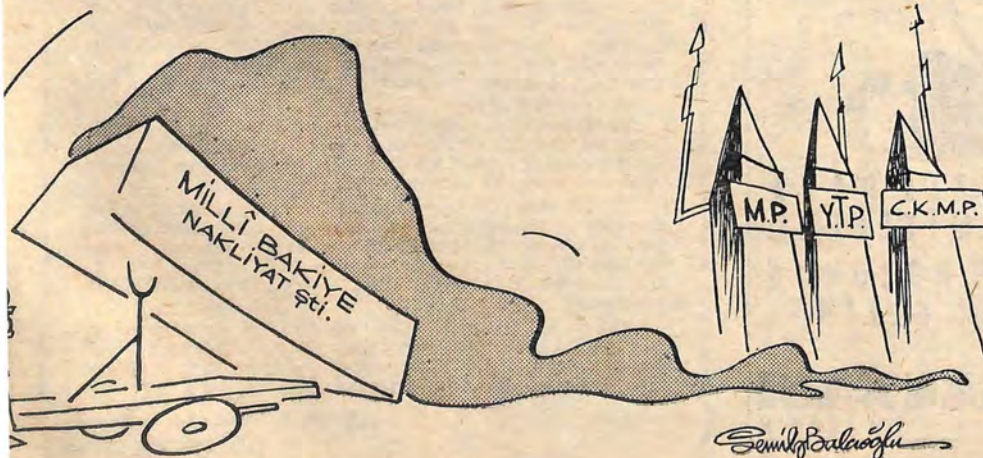
Sardın beni bir yönümden,
Haz duymam sensiz günümünden,
Mümkün olsa gözönümden
Seni ayırmak istemem!

İster düz gel, ister dolan,
Uzamasın yolda molan!
Her şey senin, benim olan
Aşkına ortak istemem!..

Salâhattin KUTLU

— Çek ellerini gözünden ha-
cı... Oruç bozan geçtil..

— Sen benim kıyafetime ne bakıyorsun.. Benim gönlüm zengin!

**İŞLERİNİZDE
EMNİYET SÜR'AT.**

**ÇEŞİTLİ PARA
İKRAMİYELERİ.**

**ÖMÜR BOYUNCA
AYLIK GELİR.**

**TÜRKİYE
VAKIFLAR BANKASI**

VERİR

(Basın: 22153—A—13390—10)

Her şeyi Ben yapacağım!..

DODGER amca bir iş yapmağa kalktı mı evde ne oturacak yer kalır, ne de söylenmedik söz... Çerçevecten gelen tablo salondaki masanın üzerinde münasip bir yere asılmayı bekliyordu. Podger hala «bu ne olacak?» deyince Podger amca hemen atıldı:

— Siz onu bana bırakın, kimse karışmasın, her şeyi ben yapacağım...

Ceketini bir çekışte çıkarıp işe koyuldu... Önce hizmetçi kız elli kurşuluk çivi almağa gönderdi ve hemen arkasından çocuklardan birini çivilerin boyunu bosunu iyice tarif etmeğe koşturdu. Yavaş yavaş, bütün ev ahalisine ufak tefek işler vermeğe ve etrafı birbirine geçirmeğe başladı.

— Haydi Will, bana çekici getir... Tom sen de cetveli bul. Seyde. Hummm, tabure de lazım, hayır galiba mutfak iskemlesi daha çok işime yarayacak. Jim, Goggles Bey'lere git, babam selâm söylüyor de, bacağı inşallah iyidir diyor de, tesviyenizi rica ediyor de... Maria, sen gitme, bana işi tutacak biri lazım... Kız gelince söyleyin, hemen tablo asmaya yarar ipten bir parçacık alsın... Tom, nerede bu Tom? Tom, yanıma gel, bana tabloyu uzakta.

Sonra iskemlenin üzerinde titriyerek tabloyu aldı, o sırada elinden kaydı, çerçeve paldır küldür düşerken camı kurtarmağa davrandı, eli kesildi. Odanın içinde dört dönerek mendilini aramağa başladı; bir türlü bulamıyordu; birden ceketinin cebinde olduğunu hatırladı, ama ceket çıkarınca nereye koyduğunu unuttu. Bu sefer bütün ev âletleri bir yana bırakıp, ceketini aramağa seferber oldu... O ise bir yandan kendi kendine söyleniyor, bir yandan da önüne geleni azarlıyordu:

— Ne gezinip duruyorsunuz aval aval? Ceketim nerede, ceketim? Bu kadar hıyarı bir arada hiç görmemiştım... Olacak şey değil; altı kişisiniz ama bir adam bile etmezsiniz. Beş dakika evvel çıkardığım ceketini bir türlü bulup veremediniz, size ne demeli bilmem ki...

Hiddetle ayağa kalktı, meğer ceketinin üzerine oturma-mış mı...

— Boş boş gezinip, alık alık bakınmayın; ben kendi kendime buldum... Şu hayvana bir şey söylesem dilimi sizden daha iyi anlar...

Eli yarım saatte ahlal oflar içinde binbir itina ile sarıldı. Yeni bir cam alındı; âletler, mutfak iskemlesi, mum, hepsi, hazır. Herkes dikkat kesilmişti, herkes yardımına hazır, en küçük işarete, en hafif sesle harekete geçmeği bekliyordu. İki kişi iskemleyi tutuyor, biri üzerine çıkmasına yardım ediyordu. Bir başkası ağzının kenarına sıkıştırdığı çivileri uzatıyor, diğeri de çekici tutuyordu. Çiviye eline alır almaz düşürdü.

— Şeytanın işi yok, çivi kayboldu...

O durmadan iskemlenin üzerinde söylenip akşama kadar burada yalı kazığı gibi duracak mıyım, çabuk olun diye bağırırken, herkes yerlerde sürünerek, elini halıda gezdirerek çiviye aramağa koyuldu.

Tam çivi bulununca, Tom elinden bıraktığı çekici nereye koyduğunu unuttu.

— Çekiç nerede? Ne yaptınız çekici? Hepiniz hayatınızı bir asır yaşayacakmışınız gibi tanzim ediyorsunuz... Bu ne ağırlık... İnsan koyduğu yeri bilmez mi?... Saman kafahılar... Göz değil budak deliği sizinkiler...

Bu komplımanlar arasında çekiç bulundu... Şimdi duvara koyduğu işareti bulmak kalyordu. Herkes sırayla iskemleye çıkıyor ve duvarı yoklayarak görünmez işareti bulmağa çalışıyordu, herkes ayrı bir yerde işareti gördüğünü iddia ediyor, o da her birimizi teker teker sersemle diye azarlayarak yaka paça aşağı indiriyordu. Yeniden cetvele davranıp baştan ölçüyor, 23 ün yarısı ile köşeden ölçtüğü yere kadar olan uzunluğun sekizde üçü ile çarpılması lazım geldiğini çıkıyor, kafadan hesap yapmağa çalışırken alkış karışlıyordu...

Bizde içimizden hesap yapmağa koyulduk; herkes ayrı bir sonuç buldukça birbirimizle alay etmeğe başladık... Bu keşme-keşlik içinde asıl sayıları unuttuyorduk; Podger amca da hiddetten burnundan soluyarak yeniden ölçmeğe başlıyordu.

Bu defa eline bir sicim parçası aldı ve mutfak iskemlesi üzerine konmuş taburenin üzerinde titriyerek elinin uzanacağından daha ilerilere sicimin ucunu götürmek isterken dengesini kaybedip koca vücudu ile piyanonun üzerine düştü... Odayı bir anda her telden nem almış acaip bir ses kapladı, bütün tuşlar birden konuşmuştu...

Nihayet son bir gayretle çiviye çakacağı yeri ayarlayıp sol eline çiviye, sağ eline çekici olarak işe koyuldu. İlk vuruşta baş parmağı pastırmaya döndü. Haykırarak elinden bıraktığı çekiç, Will'in ayak parmakları üzerinde tok bir ses çıkarak yere kayd...

Jerome K. Jerome'den çeviren :
GÜLÇİÇEK

Zehir Hafiye

Casuslara Karşı

BU SAYIDA
Banyoda nakavt

İşini bilen Naciye Yakarğec, baygın yatan Zehir Hafiye'nin pantolonunu sıyıdır, kaba etine uyuşturucu bir iğne yapar şipşak. Böylece ajanlar, Zehir Hafiye'den kurtulup çabucak sıvışırlar. Sabaha karşı oteldeki odasına dönen Striptiz kraliçesi Şahane AÇAR, yatağında bir yabancı görünce bağırarak çağıra aşağıya koşar.

Otel idarecisinin, Zehir Hafiye'yi böyle yatağın içinde sınıksız bağlı bulmasına rağmen hiç şaşırması, onun bu gibi olaylara alışık olduğunu gösterir. Zehir Hafiye ise, «Ajanlar şimdi nerededir?» diye düşünmektedir.

Gelecek sayıda: Çanlar kimin için çalıyor?..

Pantolon içinde kontak!.. Yangın vaaar!.. Dumanlar arasında!.. Bir don, bir gömlek kalan Zehir Hafiye!..

Cici

— Kimsiniz diye sorunca, «Sevgilin» diye cevap veriyorlar... Hangisi olduğunu ne bileyim ben?!

Saflık

Genç adam bütün cesaretini toplayıp sevdiği kıızı babasından istemeğe gitmişti.

— Kızımı size vermekte hiçbir mahzur görmüyorum ama, bir alileyi geçindirebilecek durumda mısınız?

Damat namzedi şaşkın, cevap verir:

— Şey... Duruma göre değişir. Siz kaç kişisiniz?...

Sebep

François'yi hocası kenara çekip sordu:

— Beş on gündür ev ödevlerin çok iyi. Daha mı çok çalışıyorsun?

— Babam seyahate çıktı da...

O kadar iyi değil...

İki keçi stüdyoya girmiş, birkaç film yemişlerdi. Harp ve Sulh'un son lokmalarını yutan keçiye arkadaşları sordu:

— Filmi nasıl buldun?

— Kitabı kadar iyi değil...

Çok meşhur..

Bir tren yolculuğunda bir Amerikalı, bir İngiliz ve bir İtalyan tesadüfen aynı kompartımanda seyahat etmektedirler. Yolları uzun olduğu için ister istemez aralarında bir dostluk teessüs eder.

Amerikalı söz arasında mutadı vechiyle öğrenmeğe başlar:

— Tabii beni tanıdınız.

İngilizle İtalyan cevap verirler:

— Hayır... Maalesef tanıyamadık!

— Nasıl olur yahu?... Ben çok meşhur bir adamımdır. Başkan Eisenhower golf oynarken beni daima yanında bulundurur. Her zaman oyuna başlamadan evvel mutlaka bir kere bana dokunur. Onu uğur getirdiğime inanmıştı...

İngiliz hafifçe gülümsüyerek:

— «Ya öyle mi?» diye cevap verir. «Bununla beraber benim kadar şöhrete malik olmadığınızı görüyorum. Ben Haşmetmeap Kraliçemizin yakın dostlarımdanım. Birbirimize karşı o kadar saygı gösteririz ki, Majeste evlenecekleri zaman ben seyahatta olduğum için merasimde bulunabilmemi temin maksadıyla düğünü benim Londra'ya avdetime kadar tehir ettirmişti!..»

İtalyan kahkahalarla gülererek söze başlar:

— Dostlarım. Gücenmeyin ama ikinizin de benim kadar şöhrete malik olmadığınızı görüyorum. Ben tatillerimi Vatikan'da geçiririm. Papayla çok samimi dostuz. Her akşam üzeri kolkola girip gezinti yaparız. Bizi görenlerin:

— Yahu bizim Alberto'nun yanındaki bu adam kim acaba?.. diye fısıldaştıklarını işitirim.

İbrahim Atay
İstanbul Sağlık ve Sosyal Yardım Müdürlüğü Sicil Şefi
Cağaloğlu

Kuraklık

Üç kovboy küçük bir kasaba berrında buluşurlar. Söz kuraklıktan açılır. Birinci kovboy:

— «Bizim oralarda kuraklık çok zarar verdi, sığırlar bir zeytin tanesi yutsa gebe sanıyoruz.» der.

İkinci kovboy:

— «O da bir şey mi?...» diye cevap verir. «Bizim sığırlar kuraklıktan öyle zayıfladı ki, rüzgârli havalarda uçmasınlar diye, ayaklarına taş bağlıyoruz.»

Üçüncü kovboy viskisini yudumlayıp, taburesini yarım sağ yaptıktan sonra:

— «Ohoo!...» der, «Siz hiç kuraklık görmemişsiniz baylar... Biliyorsunuz sığırları kızgın demirle damgalıyorduk. Şimdi sığırları üstüste koyup aralarına karbon kağıdını yerleştirdik mi, basıyoruz soğuk damgayı!..»

İyi doktor

Harpte aldığı yaralardan ve doktorlarından bahsediyorlardı.

Birisi:

— Ben, dedi, harpte bir gözümü kaybetmiştim. Bizim doktor yenisini taktı. Gözümün takma olduğunu kimse anlayamaz.

İkincisi anlattı:

— Benim de bir ayağımı bomba koparmıştı. Bizim doktor da pek usta idi. Şimdi hangi ayağımın takma olduğunu kendim bile bilmiyorum.

Biraz sessizlikten sonra üçüncüsü:

— Ben de, dedi, harpta ölmüşüm. Ama, bizim başhekimin üstüne doktor yoktu hani!

Hüseyin Ekinci

İlkokul Müdürü — Babadağ

Babalar!..

Palavracının biri diğerine şöyle diyor:

— Benim babam mantar yemeyi o kadar severmiş ki, İkinci Dünya Savaşı sırasında açlık çekerlerken mantar diye ne kadar şemsiye bulduysa yemiş!..

— «Ya benim babam?...» diye cevap verdi öbürü. «Benim babam, İkinci Dünya Savaşı sonunda Hiroşima'ya atılan atom bombasının mantar bulutunu yemeymiş, Amerikalılar Japonya'da ikinci atom bombasını Nagazaki'ye atmak zorunda kalmayacaklar mı?...»

Önel AKDİK

Çingiraklı Bostan Sokak No: 40/9
Mutlu apartmanı
Aksaray — İstanbul

Cici

— Demlemeye vakit kalmadı, çayımı açık getiriyorum!

Hoppala...

Akşam üstü işinden dönmüşü, kapıyı yavaşça açtı ve ayaklarının ucuna basarak salonun parkesini cilalayan karısının yanına yaklaşmış dolgun kalçasına şöyle bir şaplattı. Kadın başını bile çevirmeden söylendi:

— Hoş geldin, postacı, mektubu sehpanın üzerine bırakıver...

Tıpkısı

Küçük Erol'u annesi hayvanat bahçesine götürmüştü, maymunları uzun uzun seyretti. O sırada büyük maymun küçük maymunun elinden zorla oynasın diye verilen trompeti aldı. Erol annesinin elini çekti:

— Anne bak.

— Ne var oğlum?

— Maymun da babam gibi yapıyor...

— Dur, ben de orucumu şekerle bozayım!..

TARASKONLU TARTAREN

Alphonse Daudet'den // **BÜLENT
SEREN**
Resimleyen:

25

25 Evet, Tartaren Taraskon'u hiçbir zaman terketmemişti ama, bir keresinde bu tehlikeyi ciddi bir şekilde atlatmıştı. Şöyle ki, ta Şanghay'da yerleşmiş olan Taraskonlu «Garcio Camus kardeşler» firması, oradaki şubelerinden birinin direktörlüğünü ona teklif etmişlerdi. Tam Tartarenlik bir işti bu: emredilecek bir sürü kâtip, Rusya, İran, Anadolu ile münasebet ve en mühimmi... Evet en mühimmi, ticarethaneye zırasra baslın yapan Tatarlar! Tatarlar hücumu geçince kapılar çabucak kapanır, bütün kâtipler silâha sarılır, konsolatonun bayrağı çekilerek, pencerelerden «dan, dan» ateş edilirdi...

26

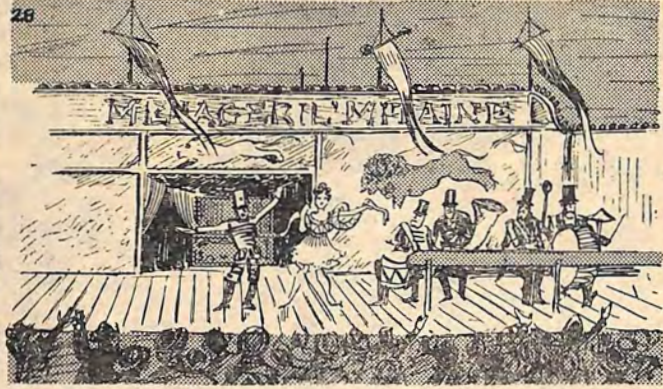
26 Bu teklifin Tartaren-Kişot'u nasıl bir heyecanla sıcratmış olduğunu tahmin edemezsiniz. Tartaren-Sanşo mâni olmasaydı, az daha gidiyordu. Bu işin dedikodusu bile, Tartaren'e büyük şan ve şeref temin etmişti. Şanghay'a az daha gitmek veya sahiden gitmiş olmak, Tartaren için birbirinden pek farklı şeyler değildi... Tartarenin seyahatinden bahsedile edile, nihayet bir gün geldi ki, herkeste Tartaren oraya gitmiş de dönmüş zannı hasıl oldu ve akşamleyin klüpte bütün mösyöler Şanghaydaki hayat, âdetler, iklim, akyon ve büyük ticaret işleri hakkında ondan bilgi istemeye başladılar!

27

27 Bu hususta pek çok bilgisi olan Tartaren, istenilen bilgiyi lütfen verirdi. Bu silahlı havaya öylesine bürünmüştü ki, Şanghaya gidip gitmemiş olduğundan yavaş yavaş kendisi de şüphe etmeye başlamıştı. Tartarların hücumunu belki yüzüncü defa hikâye ederken, artık hâdiseyi yaşamış olduğunu kabul ederek: «... O zaman kâtiplerini silâhlandırır, konsolato bayrağını çeker, pencerelerden dan dan diye tatarlara ateş açardım!» diyordu. Tartareni dinlerken bütün klüp titrerdi. Tartareni bir yalancı mıydı? Hayır, bin kere hayır! Taraskonlular zihinleriyle de serap gören insanlardı...

28

28 Tartaren, bir akşam üstü silâhçı Costecalde'in dükkânında otururken, içeriye telâşla koşan birkaç kişi: «Aslan, aslan!» diye feryadı bastılar. Bu müthiş ve umulmadık bir şeydi! Herkeste bir şaşkınlık, korku, gürültü, kargaşalık... Sonra mesele anlaşıldı, kasabaya bir sirk gelmişti... Fakat bu durum, heyecanı kabaran Tartareni yatıştıracak değildi. O, maceraların başrolünü oynayan bir aslanla, evet hem de bir atlas aslanıyla aynı havayı koklayacaktı da, burunburuna gelmeyecek, boylarını ölçüşmeyecekti ha? Dükkândan bir tüfeği kapmış gibi omuzladı ve soluğu sirkte aldı... Tabii peşinden de müthiş bir kalabahçı sürükleyerek!

29

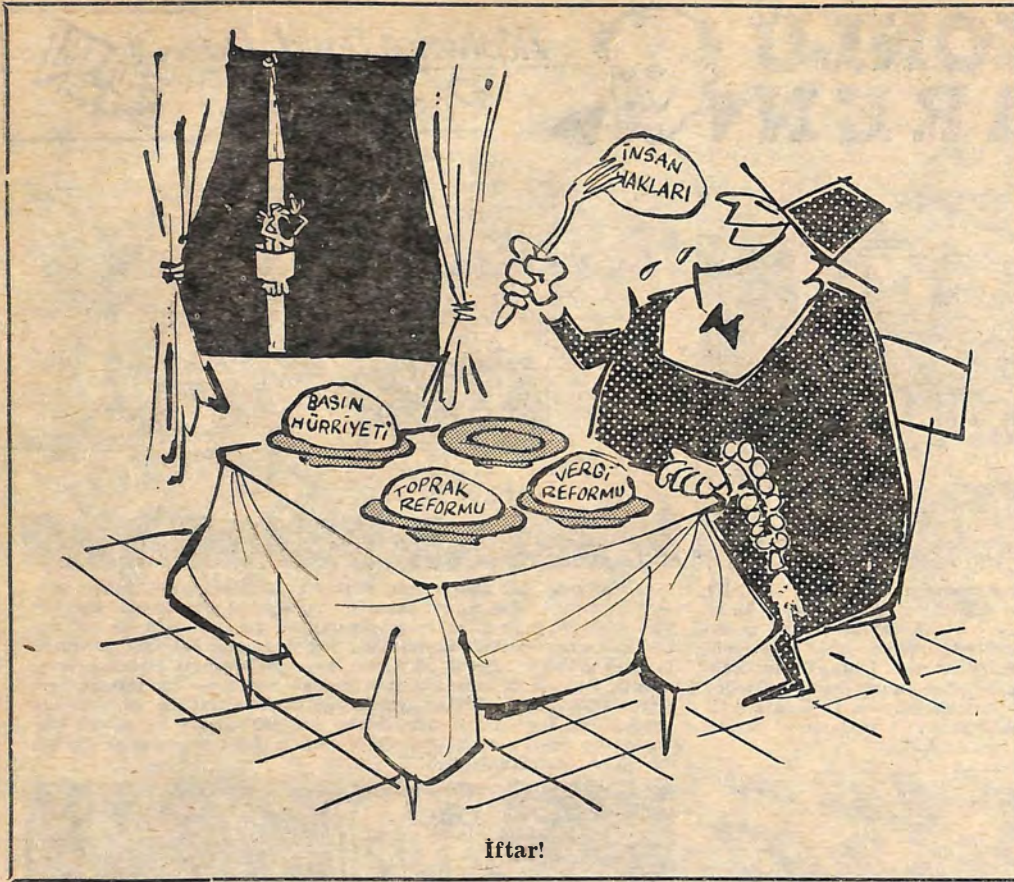

29 Tartaren'in omzunda tüfekle, fırtına gibi sirke dalıvermesi, daha önce oraya gelmiş olanlar arasında âdeta bir panik yaratmış, ortalık ana baba gününe dönmüştü. Fakat kahraman Tartaren'in başka hiçbir şeyle meşgul olmayarak, doğrudan doğruya aslan kafesinin önüne dikilerek soğukkanlılıkla onu seyre dalması yavaş yavaş heyecanları yatıştırmıştı. Müthiş bir sahneydi bu! Taraskon aslanı ile Atlas aslanı karşı karşıya! Her ikisi de sakın birbirlerine bakıyorlardı. Müthiş ve şanlı mülâkat! Tartaren bir ayağını öne atmış, elleri tüfeği üzerinde, dimdik, heykel gibi duruyordu...

30

30 Garip şey! Ya tüfeğin kendisini huylandırmışından ya da kendi cinsinden bir düşman kokusunu almasından olacak o vakte kadar Taraskonluların yüzüne esneyerek, sahane bir küçümseme tavrı ile bakmakta olan aslan birdenbire hiddetlendi. Önce şiddetli bir nefes aldı, yavaşça homurdandı, pençelerini çıkardı, ayaklarını uzattı, sonra kalktı, başını havaya dikerek yelesini oynattı, ağzını müthiş bir surette açarak Tartarene doğru korkunç bir tarzda gömürdedi. O zaman korkuyla üstadlarının yanına sokulan şapka avcıları, Tartaren'in «Evet, bu bir avdır!» diye mırıldandığını duydular. (Devamı var)

Bir gece yarısı, sıfır altı üç soğukta, buz tutmuş tekerlekleri, donmuş kanatları harekete getirerek hücum eden Alman kitaları Harkofa — bilmem kaçınıcı defa — tekrar girmiştiler. Karşı dağlar, büyük yangınların alevine aydınlanmıştı.

Cephe gerisi bir başka mahşerdi: Telefon muhavereleri, emirler, harita üzerinde konuşmalar ve bir yandan sevk edilen tek tük esirlerin istintaki...

İşte, istihbarat dairesi zabıtlarından bir yüzbaşı, demindenberi bu işle meşguldü: Sovyet askerlerini sorguya çekmek!

İstintaki bitenlerden biri dışarı çıkıyor, biri içeri giriyordu. Çenesinin sert kemiklerine, sol şakağından ince bir kan sızmış, çakır gözlü, çetin bakışlı bir gence sıra gelmişti şimdi...

Yüzbaşı, iki yumruğu iki bomba gibi masanın üstünde, Sovyet esirinin göz bebeklerine bakarak soruyordu: Bir takım askeri sualler...

Bir harp hikâyesi

Üç Dilek!

- Kaçınıcı tümendensin?
- Kumandanınız kim?
- Zırhlı alaylarınız var mı?
- İaşeniz nasıl?
- Karnın aç mı?..

Sorgu bitmişti. Yüzbaşı, genç askere ateş başında bir yer gösterdi ve tuhaf bir yakınlıkla dereden tepeden konuşmağa başladılar.

— E, Yoldaş.. Susma, söyle bakalım...

- Ne söyleyim yüzbaşı?
- Köyde anan baban var mı?
- Vardı...
- Karnı?..
- Nişanlıydım!

Bir dakika sustular.. Sonra, zabıt tekrar sordu:

— Söyle bakayım bana Yoldaş: Nasıl bir asker olmak isterdin?..

— Ben mi?..

Ellerini, ateşin kızılığında uğuşturarak mırıldandı:

- İngilizler kadar bol yemek yiyen bir asker!
- Güzel... Başka?
- Amerikalılar kadar çok maaş alan bir asker!
- Enfes.. Deha?

Yoldaş, yüzünde alaycı bir gülümseyişle cevap verdi:

— Karşısında daima İtalyanları bulan bir asker!..

ÇİMDİK

Bektaşîye ziyafet!

BEKTAŞİNİN birini, bir kaç softa Kâğıthanede iftara dâvet etmişler. Akşama yakın ocaklar kurulmuş, tencereler hazırlanmış, soğanlar soyulmuş, herkes kendine göre bir işe sarılmış.. Bektaşîye de kuzuyu kızartmak düşmüş.. Fakat tam kızartırken elini yakmış ve can acısıyla gayri ihtiyari:

— Hay anasını bellediğimin kuzusu! diye küfretmiş.

Hocalar bu küfürü duyunca:

— Vay kâfir herif, mübarek hayvana küfretti, tutun da şunu dövelim!

Diye üzerine hücum etmişler. Bereket versin Bektaşî yüzme biliyormuş, kendisini dereye atıp yüzerek karşı sahile geçmiş... Bu esnada top da patlamış.. Şimdi hocalar bir müddet münakaşadan sonra kuzunun artık murdar olduğuna ve yenmesi caiz olmadığına karar vermişler. İçlerinden biri:

— Kaldırım, kâfirin önüne atın da kendisi yesin!

Demiş ve hemen kaldırıp tepsisiyle beraber kuzuyu karşı sahile fırlatmışlar. Bektaşî kolları sıvayıp güzelce yedikten sonra bakmış ki hocalar da helvaya yauşamışlar, o zaman tekrar onlara dönüp demiş ki:

— Hoca efendiler, ben o helvanın anasını...

Akbaba

Haftalık Siyasî Mizah Mecmuası

SAHİBİ:
Ergin Ortaç

Yazı işlerini fiilen idare eden:
Kadri Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer
Akbaba Matbaası
Kapak: Şaka Matbaası

Abone bedeli: Yıllığı 50, Altı aylığı 25 lira. Yabancı memleketlere yıllık 100, altı aylığı 50 lira. Uçakla gönderilecek abonelerden uçak masrafı ayrıca alınır.

İDARE YERİ:
Divanyolu Klodfarer caddesi,
No. 8-10 Daire: 3. İstanbul

İLAN FİATİ:
İkapak içi, santimi 20 lira,
iç sayfalar 30 liradır.

Bu gazete Basın ahlâk yasasına uymayı taahhüt etmiştir.

Fiatı: 100 kuruştur.

«Sağlık işlerinde helikopter kullanılması isteniyor.» — Gazeteler —

— Helikopter gelmeden bir yere gitmem!

MİLLETLER GÜLÜYOR

Yanlışlık

Meşhur Lord Chesterfield aile dostları tarafından, yemeğe davet edilmişti. Davetliler arasında tanınmış simalar vardı. Sıra salataya gelmişti. Uşak, Lord'un yanına salata tabağıyla yaklaştı. Lord tabağı iki eliyle tuttu; başının üzerine kadar kaldırdı ve büyük bir itina ile başından aşağı döktü.

— Milord, Milord diye haykırdı ev sahibesi, ne oluyorsunuz?
— Bir şey mi var Madam?
— Salatayı başınızdan aşağı döktüğünüzün farkında değilsiniz?
— Oh! özür dilerim, çok müteessirim Madam! Sizi temin ederim ki, tabakta enginar var zannettim!

İtiraf

Ölüm döşegindeki kadın, kocasına:
— Sana bir itirafı bulunacağım dedi, altı çocuğumuzdan biri senden değil!...
— Hangisi?
— Bil bakalım dedi kadın ve öldü!

Emekli general — İleriii marş!

Cellât

Kraliçe Marie Stuart ağır ağır merdivenleri çıktı, cellâdın yanına geldi:
— Cellât oğlum, dedi, benim senin için daima iyi bir kraliçe olduğumu, elimden geldiği kadar senin iyiliğin için çalıştığımı aklından çıkarma. Şimdi beni, acı çektiirmeden öldür. Bir darbe de olur mu?
— Hiç merak etmeyin Kraliçem! Baltamı çok iyi bileyeceğim.

Ve cellât söylediğini yaptı.
— Majeste başınızı şuraya koyun!

Marie Stuart itaat etti: Fakat dakikalar bilmek bilmedi. Cellât gene baltasını bilemeğe koyulmuştu.

— Beni unuttun mu? dedi Marie Stuart.

Cellât durmadan baltasını biliyordu:

— Kraliçe hazretleri başlarını biraz oynatırlarsa fena olmaz! Elim ne kadar hafifmiş gördünüz mü? Hiçbir şey hissetmediniz!...

— Sana kaç kere şu kapıyı şark diye kapamaktan vazgeç demedim mi?..

Arslanlar!..

Poker hastası, geceleri geç gelen erkeklerden nefret eden bir kadınla evlenir. Bir gece pokerci eve gelmeyi unuttur. Akli başına gelince, saate bakar, içine bir korku düşer. Arslanların kafesinde uyumayı tercih eder.

Ertesi gün meraktan çılgına dönen karısı şehrin altını üstüne getirir. En sonunda kocasını arslanların kafesinde görünce;
— Salak herif! diye haykırır, gelmeğe korkuyorsun değil mi?

Aile

Rockfeller ailesinin büyüğü ölmüştü. Mezarlıkta yapılan merasim muhteşemdi. Ortalıkta çıt yoktu. Ağlayanlar ses çıkarmaktan çekiniyorlardı. Yalnız, köşede, üstü başı yırtık bir müsevi durmadan yüksek sesle ağlıyordu. Merasimdekileri rahatsız ettiği için, usaklardan biri yanına yaklaştı:

— Bu kadar çok ağlamanıza herkes hayret ediyor! dedi. Üstelik aileden de değilsiniz!...
— Ben de onun için ağlıyorum ya!...

— Zam isteyince ne dedi?
— Bir şey demedim!..

Bedbaht koca

Üç genç Amerikalı arkadaş aynı sene evlenirler, bir yıl sonra, içkileri en bedbaht kocadan içmeyi kararlaştırarak ayrılırlar. Kararlaştırılan gün ve saatte buluşurlar:

Birincisi;

— Eminim ki kaybeden benim, der, karım dünyanın en münaşebetsiz, en aksi kadını!...

— Ah! der ikincisi, keşke benim karım da yalnız aksi olsaydı, üstelik beni aldatıyor!...

— Haydi, Haydi! der üçüncüsü, bütün bunlar lâf. İçkiler bendendir!

Ve bağırır:

— «Garson buraya bak! Arkadaşlara iki viski, bana da bir madden suyu getir!»

— Evli misiniz?..
— Eh, pek de bekâr sayılmam: Kırk yıldır burada hademeyim!..

Cin

FIDO sahibinin soluna, Lassie sağına oturmuş, onun gibi duble cin yuvarlıyorlardı.

Fakat, bir akşam yalnız ikisi barın uzun ayaklı iskemlelerine kuruldular. Sahipleri hasta olsa gerektiler.

Barmen iki köpeğe cin dublelerini uzattı, Fido ödemek isteyince onun parasını almadı.

Ertesi gün köpekler bara sahipleri yanlarında olduğu halde geldiler. Sahibi barmene:

— Size, dükkân cinlerin parasını ödemeliyim, şu elli franktan bugünküyle beraber alın. Köpeklerime yaptığınız muameleden dolayı size müteşekkirim. Her akşam cin içmeğe o kadar çok alıştılar ki, bir gün aksarsa onların çok üzüleceğini biliyordum. Sizin bu nazik hareketinize mukabil getirdiğim şu istakozu almanızı rica ederim.

— Çok teşekkür ederim Mösyö, dedi barmen, yemeğe eve götürürüm!

— Oh, hayır, sakın ha! Bu akşamki yemeğini yedi. Eve götürür götürmez, hemen yatağına yatırın olur mu?..

— Televizyonu karşısına koydum mu hemen uyuyor!..

-İKİ YILDIR HEP O ESKİ PİJAMA...
BART BALAYIMIZ İÇİN BİR YENİ-
SİNİ ALSAYDIN!

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

-GÖNDERDİĞİNİZ DAKTİLO GELDİ...
ŞİMDİ İMTİHAN EDECEĞİM!

-HAYDİ YATALIM... EVLENECEK MİYİZ, AYRILA-
CAK MİYİZ, YARIN KARAR VERİRİZ!

-NİÇİN Mİ AYRILDIM?... İÇ
SİKACAK KADAR NAZİK!

-NEZLE GÖĞSÜNÜZE Mİ İNDİ?...
BAKAYIM, BAKAYIM !..

-POOOL, BIRAK ŞU GAZETİYİ,
SOFRA DA YALNIZ DEĞİLSİN!

1965 yılı ilk çekilişinde

2

MİLYON

LİRALIK İKRAMİYELER

25 APARTMAN
Dairesi

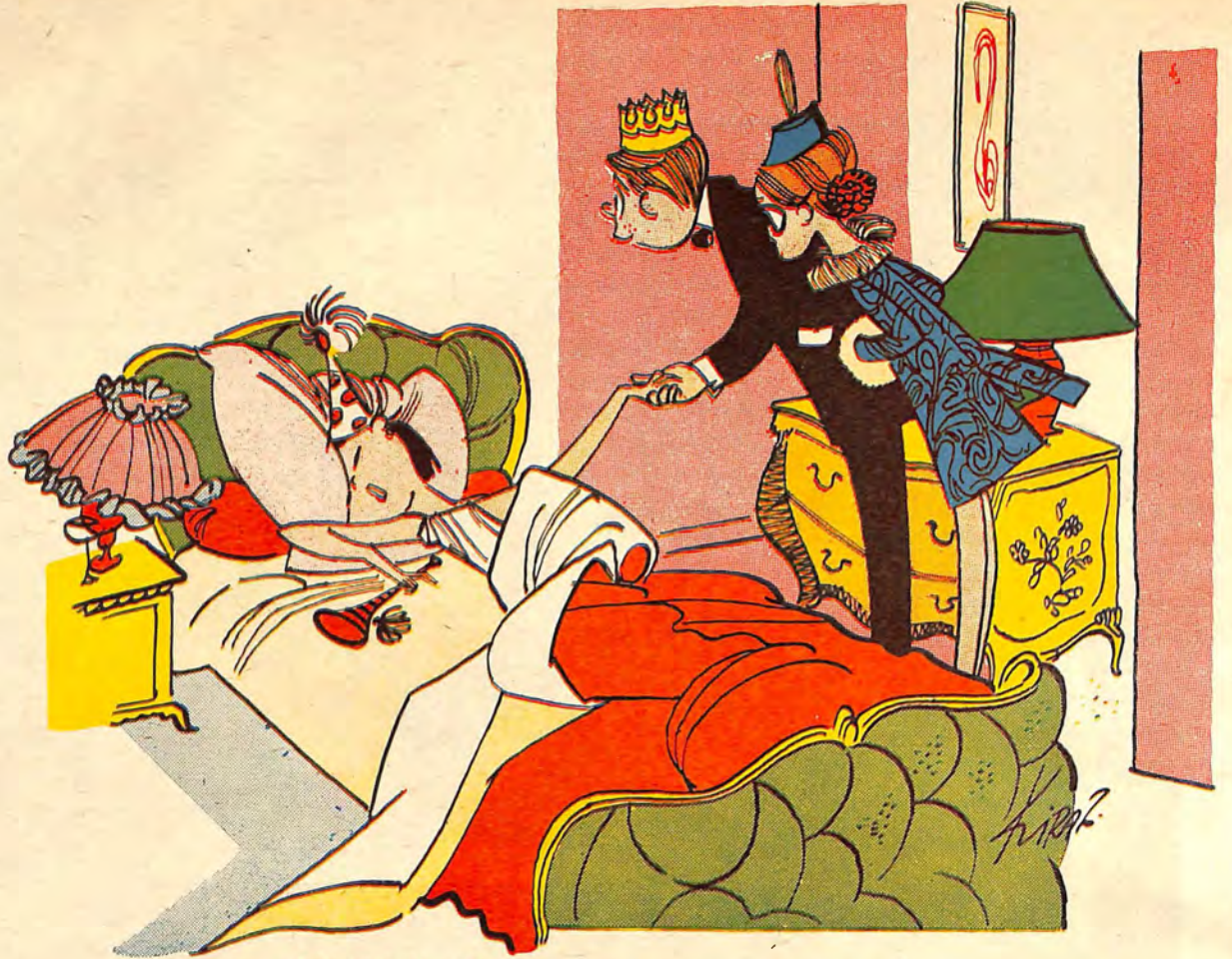
1 MİLYON liralık
çeşitli para ikramiyeleri

Birikmiş paralarını **6 MART** tarihine kadar bankamıza yatıranlar bu çekilişe katılırlar

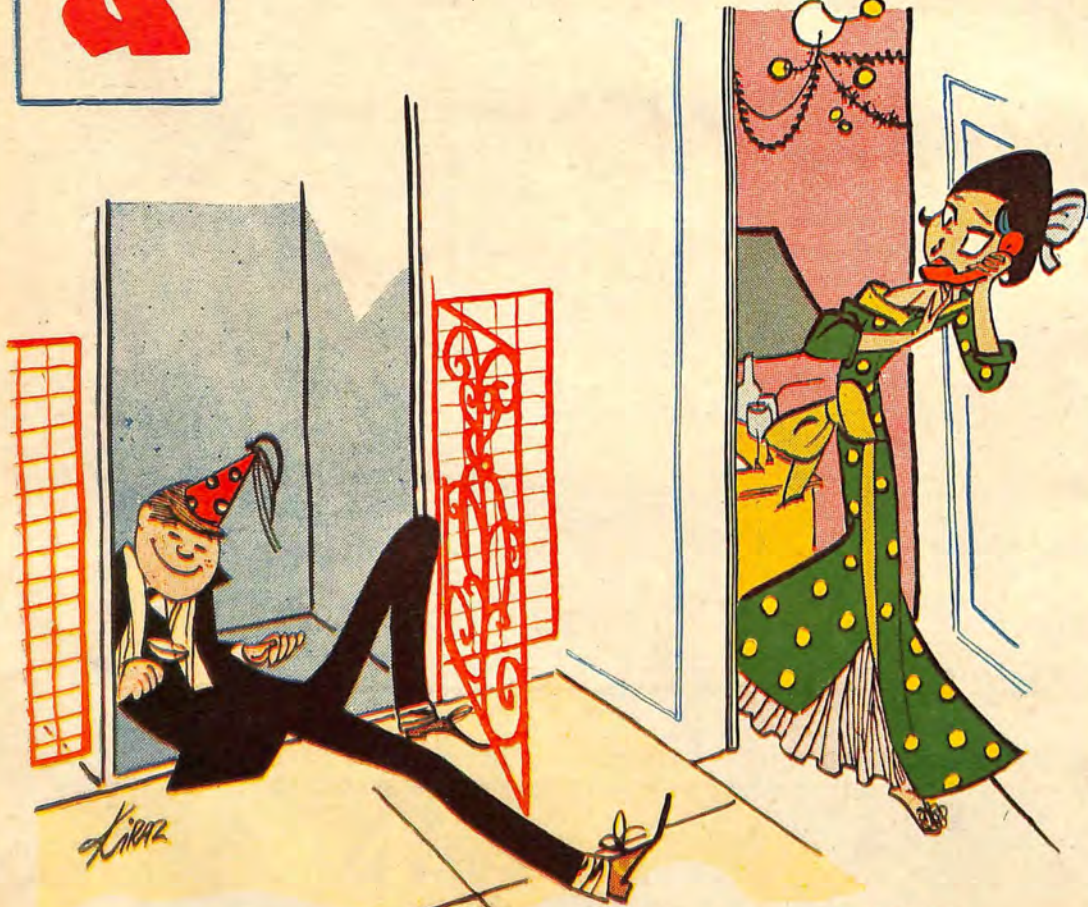
YAPI VE KREDİ BANKASI

(Reklamcılık: 4883—17)

A k b a b a

- ALLAH RAHATLIK VERSİN JANET...
- AAA, GİDİYOR MUSUNUZ ? NE GÜZEL EĞLENİYORDUK !

- JAK MI ? GİDELİ İKİ SAAT OLDU AMA... DURUN BAKAYIM,
DAHA ASANSÖRDE GALİBA !

- MÜESSESENİZ HAKKIN-
DAKİ TAKDİRLERİMİ
SÖZLE DEĞİL, ÇİZGİYLE
BELİRTMEK İSTİYORUM !